

MIJNKS



maandblad van de nvsh werkgroep
JEUGD - EMANCIPATIE

f275

Manifestatie Kinderstem:
oppepper voor mondige kinderen



Kolofon

NIKS 5e jaargang

Naar
Integratie
Kinder-
Seksualiteit
Uitgave van de
LANDELIJKE WERKGROEP
JEUGDEMANCIPATIE van de
Nederlandse Vereniging
voor Seksuele
Hervorming (NVSH).
Verschijnt 10 x per jaar.

REDAKTIE EN ADMINISTRATIE

Postbus 6614
3002 AP Rotterdam

REDAKTIELEDEN

Bob Ferguson
Gorrit Goslinga
Jim Schilder
Paul Valois

ABONNEMENTEN

Verzending als drukwerk:
f 26,- per jaar.
In gesloten enveloppe:
f 35,- per jaar.
Een abonnement kan elke
maand ingaan.
Opzeggen voor 1 januari.

LOSSE NUMMERS

f 2,75
Inclusief porto: f 4,50

BETALING

Postrekening 3436887
t.n.v. NVSH-LWGJ, Rotterdam

ADVERTENTIES

Hele pagina: f 65,-
Halve: f 35,- ; Kwart: f 20,-
excl. evt. opmaakkosten.
Per regel: f 0,60 (1 kolom)
Advertenties die afbreuk
doen aan de beoogde functie
van het blad worden niet
opgenomen.

OVERNAME ARTIKELEN

Alleen met schriftelijke
toestemming van de redactie.

DRUK Hubra, Eindhoven

adressen

NVSH-algemeen

NVSH-Verenigingskantoor
Postbus 64
2501 CB Den Haag
070-46 97 09
TELEFONISCHE HULPDIENST
070-60 00 10

NVSH-LWGJ

Landelijke werkgroep
JEUGDEMANCIPATIE
(NVSH-LWGJ) Postbus 132
5240 AC Rosmalen

Afdelingswerkgroepen

AMSTERDAM Blauwburgwal 7-9
DEVENTER Postbus 692
EINDHOVEN Postbus 440
GRONINGEN Postbus 1387
DEN HAAG

Groot Hertoginnelaan 203
MAASTRICHT Rechtstraat 20
NIJMEGEN Postbus 6728
ROTTERDAM Kon.Emmaplein 1
TILBURG Postbus 1251
UTRECHT

Wittevrouwensingel 100
VENLO Postbus 635
ZAANDAM Ringweg 262
Inlichtingen over
voorlichting: 073-412953

Overige contactadressen

BERGEN OP ZOOM Postbus 663
BREDA Postbus 3773
DEN BOSCH Postbus 833
HOOGVEEEN Postbus 442
LEIDEN
B.Füss, Postbus 136
TIEL St.Agnietenstr.19
ZOETERMEER Postbus 128

Komitee Kindervuist

KINDERVUIST Postbus 255 DOORN

Kindertelefoons

AMSTERDAM 020-224455
EINDHOVEN 040-451818
040-444411
ENSCHDEDE
(meisjestelef.) 053-303578
GRONINGEN 050-141010
HEERLEN 045-722233
ROTTERDAM 010-224455
UTRECHT 030-522500
(meisjestelef.) 030-322020
VENLO 077- 48888

inhoud

No.4 april 1981

- In plaats van GESNEDEN KOEK krijgt te lezen hiernaast de noodsignalen van de kapitein van een zinkend schip. Op p.3
- Ons omslagverhaal is gewijd aan MANIFESTATIE KINDERSTEM. De halve redactie verzamelde er indrukken terwille van de afwezigen. Vanaf 4
- Eerder in maart waren er een symposium in AMSTERDAM en een kinderdag in BRABANT. Verslagen op bladzijde 8
- Een verbroken relatie, tot verdriet van beide deelgenoten. Soms is het toch het enige, zoals een lezer vertelt in WAAROM HENKIE MIJN VRIENDJE NIET MEER IS.p.9
- Onschuldig van zijn bed gelicht op verdenking van ontucht met een kind. Dat gebeurde een maatschappelijk werker. Ofwel: ZEDENPOLITIE SLAAT TOE:10
- POSITIEF NEDERLANDS ONDERZOEK naar pedofilie en kinderseks. Paul Valois signaleert:12
- terwijl andere wetenschappers MISBRUIK VAN MISBRUIK van kinderen maken. Zelfde auteur,p.14
- BLIKVOER staat op pag.15
- LEESDIS, copieus dit keer, vanaf 16
- Ook weer SNOEPGOED nu de vasten voorbij zijn:20
- PLAKPLEK en AGENDA op 23

Medewerkers aan dit nummer:
Peter Geul, Jan de Jong,
Ton Reijnders, Jan Schuijjer,
Frans Slieker, Charlie Smit,
Theo Udenha, Rob Veenhoven,
Rik Wanders, Jopie en Ralf.

Omslag: Peter Geul
Basisopmaak: Peter Geul en
Jim Schilder

"De landelijke werkgroep is op sterven na dood"

SOMBERE WOORDEN OP DE BESTUURSVERGADERING VAN 17 MAART, UITGESPROKEN DOOR SECRETARIS JAN SCHUIJER, DIE KOMENDE HERFST VOOR TWEE JAAR NAAR DE VERENIGDE STATEN VERTREKT. MET HEM VERTREKT EEN VAN DE LAATSTE SUPER-AKTIEVE LEDEN. DE BEIDE ANDERE, PENNINGMEESTER BOB FERGUSON EN VOORZITTER GORRIT GOSLINGA, HOORDEN HEM ZONDER TEGENSPRAAK AAN. WIE DE FEITEN KENT EN ONDER OGEN ZIET, KAN ZICH JANS SOMBERE VERWACHTING GOED VOORSTELLEN. IS ER NOG HOOP, DOKTER? WE DOEN ONS BEST, MEVROUW. EEN DIAGNOSE, EEN RECEPT. WE HEBBEN MENSEN NODIG, ANDERS LUKT HET ZEKER NIET. WIE NIET AKTIEF KAN OF WIL WORDEN, KAN NU BETER DE BLADZIJ OMSLAAN. GENIET MAAR VAN NIKS, ZO LANG DAT NOG KAN.

GORRIT GOSLINGA

Diagnose

Een diagnose. We begonnen nog maar kort geleden met de LWG-nieuwe stijl vanuit de overtuiging dat we voldoende capabele en gemotiveerde mensen hadden voor de belangrijkste deeltaken: de zedelijkheidswetgeving, de publiciteit middels NIKS en eenmalige uitgaven, de toenadering tot ideologisch verwante emancipatiebewegingen, de samenwerking in het kader van Kindervuist. Daarnaast, meenden we, kon ons werk verbreed worden naar de achtergronden en mogelijkheden van de leden. Nu blijkt, dat de bestaande groep goeddeels bestaat uit mensen die zichzelf als op-

gebrand beschouwen, en/of ons werk niet (meer) een hoge prioriteit geven. Het gevolg is, dat de rest (de bestuursleden en het handjevol mensen dat ook regelmatig wat doet) overbelast en dus ook weldra uitgeblust is. Duurt deze tendens voort, dan blijft slechts de mogelijkheid de NIKS-jaargang af te maken, de zaak op te doeken en te proberen onze idealen binnen andere organisaties te slijten. Jammerlijk, juist nu we gehoor krijgen bij een breder publiek.

Recept

Een recept. Ik zie het wel als de laatste kans. We gaan mensen die min of meer geïnteresseerd zijn in wat wij willen, ertoe aanzetten met ons mee te gaan denken, met ons mee te gaan doen. Een fikse bloedtransfusie. De tekst die elders op deze bladzijde staat afgedrukt, is ter plaatsing opgezonden naar achttien tijdschriften waarvan we vermoeden dat er lezers zitten die zich in onze opvattingen kunnen herkennen. Tegenover de NIKS-lezers kunnen we duidelijk zijn. Als je dit blad niet totaal toevallig in handen krijgt, weet je waar het om gaat. Je kent ons en weet waar we voor staan en waarvoor niet. Je weet wat er verdwijnt, welke beloften niet worden ingelost als de LWGJ zich niet kan handhaven. Vraag dus, als je dit aangaat, het informatiepakket aan.

Weekend

Over het weekend van 16 en 17 mei valt nog het volgende te melden: het zal zich afspelen in een jeugdherberg in Elst bij Amerongen;

het zaterdagprogramma zal gericht zijn op het bepalen en verhogen van de motivatie, het zondagprogramma op de praktische invulling, zoveel mogelijk toegespitst op deelthema's. De kosten gaan de f25,-- per deelnemer niet te boven. Kinderen zijn uiteraard welkom, afhankelijk van hun leeftijden en aantal binnen een min of meer aangepast programma.

Koek

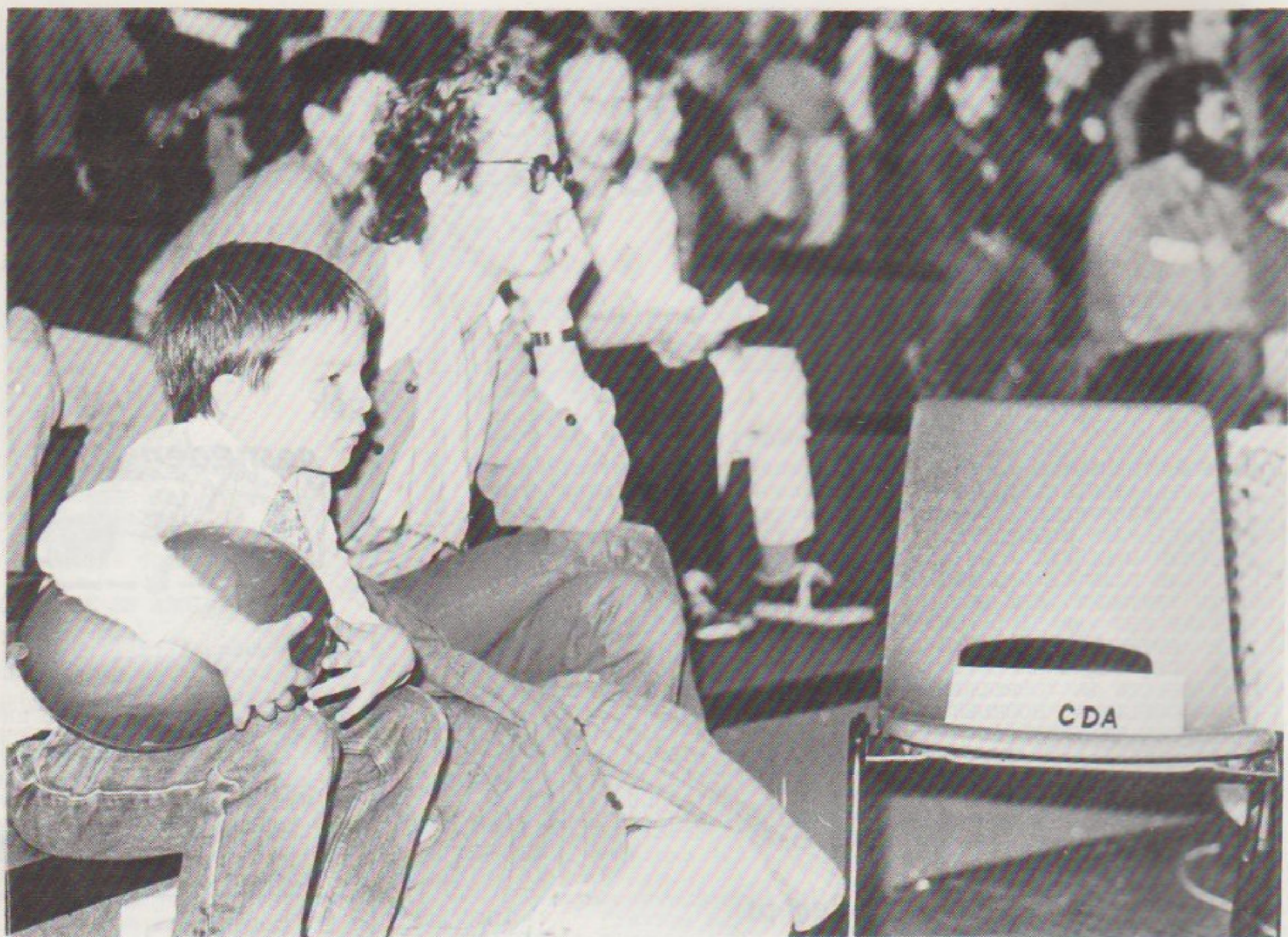


Dit bewust alarmerende artikel komt in de plaats van de rubriek Gesneden Koek, die pleegt te gaan over het wel en wee van de LWGJ. De koek is bijna op. Maar, we kunnen - met een variant op Wim Kan - toch een nieuwe bakken?



NU OF NOOIT

De landelijke werkgroep jeugdemanipatie van de NVSH (Nederlandse Vereniging voor Seksuele Hervorming) houdt zich bezig met het vrij maken van kinderen in hun eigen ontwikkeling. Een ontwikkeling waarin seksualiteit een wezenlijk onderdeel is. In het weekend van 16/17 mei (van zaterdag 14.00 tot zondag 16.00 uur) organiseert deze werkgroep een studieweekend, waarvoor ook belangstellenden van harte welkom zijn. Tijdens dit weekend zal getracht worden om niet alleen een beter inzicht in deze materie te verkrijgen, maar ook tot concrete plannen te komen. Geïnteresseerden kunnen een informatiepakket aanvragen bij: NVSH-LWGJ, Postbus 132, 5240 AC Rosmalen. Telefonische inlichtingen: 030-931276 of 010-847595.



Foto's bij dit artikel: Peter Goul

Kinderstem: oppepper voor mondige kinderen

De tweede grootscheepse manifestatie van komitee Kindervuist, Kinderstem genaamd, is weer achter de rug. Wie ook de eerste, 'Nu wij' - oktober 1979 in Amsterdam - heeft meegemaakt, gaat onwillekeurig vergelijken. Destijds in Paradiso was het ongetwijfeld drukker. Je kunt met zo iets blijkbaar beter aan de rand van de Amsterdamse binnenstad zitten dan aan de rand van een Utrechtse buitenwijk. In Paradiso waren er toen zo'n 3000 kinderen; voor het gebeuren in de OSG Kanaleneiland schatte de pers tussen de 200 (Volkskrant) en 3000 (Parool). De mensen die aan de ingang buttons als entreebewijzen verkochten, kwamen uit op 2000 bezoekers van uiteenlopende leeftijd. Wel vrij veel volwassenen, niet alleen meekomende ouders. Die 2000 waren dan wel gespreid in de tijd (van halfelf tot vier) en in de zeventien ruimten op twee verdiepingen, de centrale hal met de 'kuil' niet meegeteld. Alleen tijdens de grote discussie met politici was bijna iedereen verzameld in en rond deze kruising tussen amfitheater en leefkuil.

ADRIJANUS TRIMMER
BOB FERGUSON
GÖRRIT GOSLINGA

Waren ze tevreden, die kleine en grotere bezoekers? In het algemeen: hoe meer verwachtingen men had, hoe meer het tegenviel. Jonge kinderen waren over het geheel genomen wel enthousiast over het gebeuren op 21 maart. Maar - is onze indruk - ze zouden over elk ander dagje uit net zo uitbundig hebben kunnen vertellen. Aan twee kinderen uit verschillende steden - Eindhoven en Rotterdam - vroeg een van ons of er volgens hen met deze dag iets was bereikt. Ze vonden van wel. Niet zozeer door wat er in de 'kuil' door politici was gezegd, maar omdat je door zo'n dag enthousiast werd om verder te gaan. Beiden waren ze dan ook van plan actief te worden in plaatselijke Kindervuistgroepen.

Discussie

Om verschillende redenen was de confrontatie met politici, het beoogde hoogtepunt, een teleurstelling. Om te beginnen schitterde het CDA, ondanks toezeggingen en welgeteld 41 telefoontjes, door afwezigheid. KV- en forumvoorzitter Pepijn Oomen (13) wees de aanwezigen fijntjes op de lege stoel. De vertegenwoordigers van de linkse oppositie (PvdA, PPR, D'66, PSP en CPN) staken aanhankelijke verklaringen af waarin ze al wat de vuistkinderen opperden geweldig vonden, zonder ook maar een enkele concrete belofte te doen. Hoewel de vragen duidelijk en gericht genoeg waren. Beroepskwaal, vermoedelijk. Alleen de eenzame VVD-er Franssen had het lef tegen de stroom op te roeien en weinig populaire standpunten over kernenergie en multinationals te verdedigen. Maar zijn formuleringen waren te omslachtig en zijn woordkeus te volwassen. Gejoel was zijn deel. De toch al niet bar samenhangende discussie werd ook nog eens belemmerd door een zeer gebrekkige geluidsinstallatie, waarbij gebrek aan microfoonervaring de kinderen achter de tafel en vanuit de zaal danig parten speelde. Soms was de helft van een vurig afgestoken



betoog onverstaanbaar. Geen wonder dat veel kinderen niet het eind van het forum afwachten en alvast de stands of het buffet opzochten. Een volwassene oordeelde na afloop: "De politieke discussie was niets waard. Veel mooie woorden maar bijna nooit een rechtstreeks antwoord. De kinderen werden platgepraat."

Aandacht

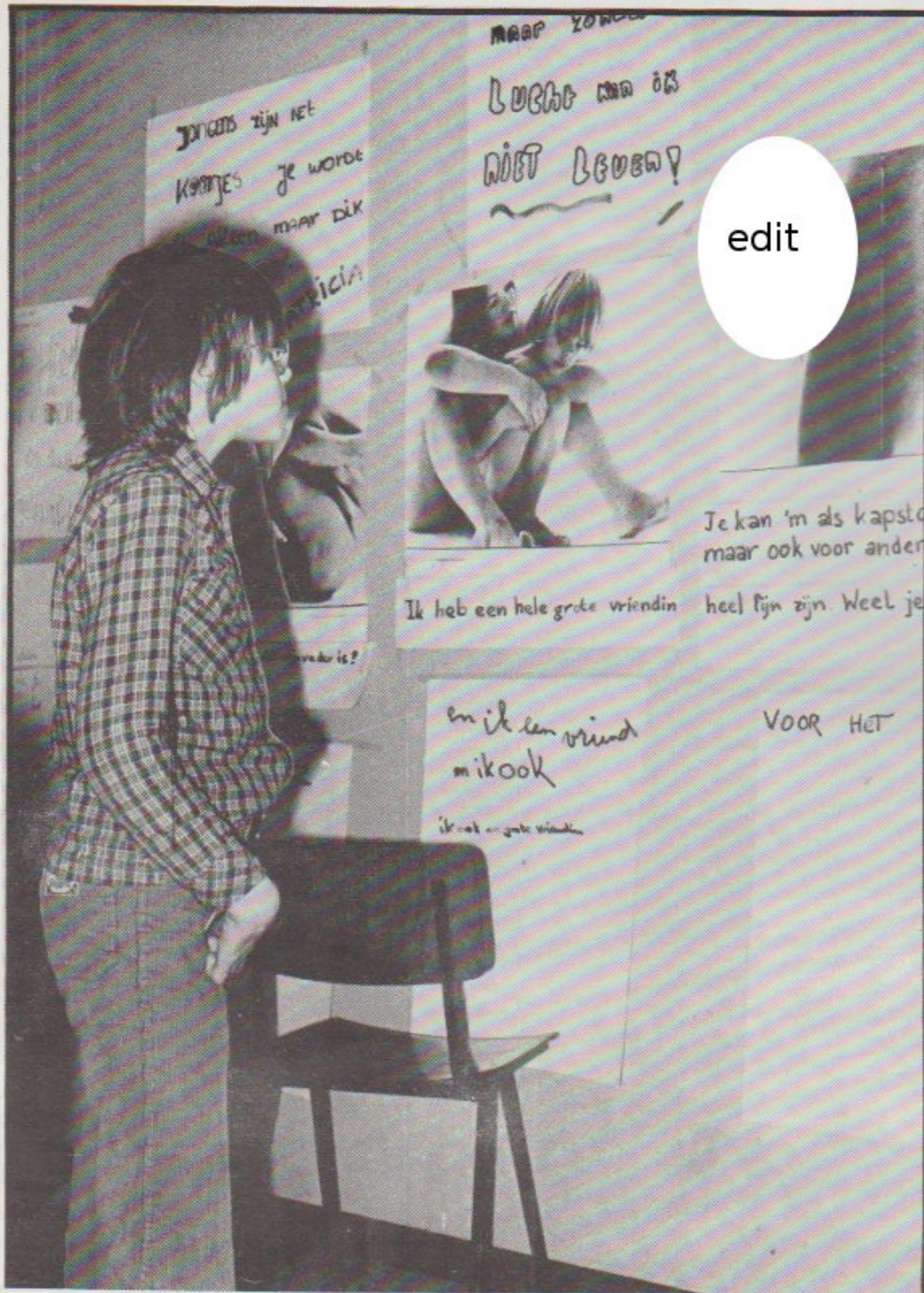
Al in de beginuren was het degenen die het gebouw doorkruisten opgevallen dat de programma-onderdelen die geen activiteit vereisten en daarbij wat lichter wer-

Nerkwinkels

Ook bezoekers konden desgewenst hun eigen affiches maken, in de werkwinkel van de Amsterdamse IVKO-school (Individueel Voortgezet Kunstzinnig Onderwijs). Daar stond een antiek ogend drukpersje, compleet met toebehoren ter beschikking. Het duurde even voor althans een deel van de stroom de weg naar boven had gevonden, waar een tiental lokalen als werkwinkels waren ingericht. De toegangen lagen ook ongelukkig, want wie van de ingang naar de 'kuil' liep, was ze al voorbij. De intercom moest de weg wijzen en toen kwam er ook boven leven in de brouwerij. In de werkwinkel van NVSH-Jeugdemancipatie werd lekker met schuttingwoorden gekliederd. Af en toe zag je ouders rondlopen met een blik van 'nou ja laat ze maar een keer'. Het bleef wel tamelijk in de giechelinge sfeer hangen, nogal stereotiep. Een van de aardigste bijdragen - niet bepaald een vondst maar wel karakteristiek: "Beter een gat in je poot dan een poot in je gat."

Persconferentie

Half drie. Terwijl de kuil leegstroomt wordt de op de hoek van het buffet wel erg bereikbare intercom in misbruik genomen door drie ondernemende knaapjes die bewakingsdienstje spelen, onder aanvoering van een ex-bestuurslid van Kindervuist. Tezelfdertijd worden de zittende bestuursleden in de kuil besprongen door de persmusketiers. Voorzitter Pepijn toont het initiatief dat bij zijn functie past en besluit ter plekke tot het houden van een geïmproviseerde persconferentie. Daarmee doorkruiste hij de opzet van de volwassen organisatoren, tijdens een afsluitende persbijeenkomst nieuwe akties aan te kondigen. In de van luie fauteuils voorziene persruimte werden nu jeugdige forum- en bestuursleden ondervraagd door het even jeugdige presentatieteam van 'Een klap op je kop', VPRO's radioprogramma op de woensdagmiddag. Dit spontane gebeuren bewees eens te meer het ongelijk van Wamsteekers eveneens



den gepresenteerd, zich in de grootste belangstelling verheugden. Volle bakken bij 'De zesde klas' en bij 'Je bent niet alleen' in video- en filmzaaltjes, ademloze aandacht bij poppekast, toneel en clowns. Het moest allen weer niet te moeilijk worden. De aandacht voor kernenergie, dierenmoord en gevaarlijke verkeerssituaties bleek niet aan iedereen besteed. Er was een goede discussiefilm over kernenergie, 'Armoede van de toekomst', maar bij de vertoning liepen veel kinderen weg. Ze vonden hem te langdradig en reageren zoals ze vaak reageren als oudere mensen ze bezig willen houden met iets nuttigs: baldadig. Alleen wat oudere kinderen en volwassenen (elf stuks) bleven tot het eind.

Stands

De stands, opgesteld langs de randen van de hal en aanpalende kantine, konden zich vermeien in een redelijke tot goede belangstelling. Dat het een weinig kapitaalkrachtige publieksgroep betrof bleek uit de tegenvallende recettes. In de stand van de NVSH-LWGJ waren volgens goede traditie appels te geef, onder het motto: 'Snoep verstandig. Eet verboden vruchten. Ook NVSH'. Gretig werd ook gegraaid naar stickervellen en buttons. Ontroerend tussen de grote stands van gevestigde organisaties was het tafeltje waarachter drie meisjes de zehondenmoord bestreden: geheel eigen initiatief, zelfs met in eigen beheer gemaakte affiches.

aanwezige Jeugdjournaal: mits voorzien van enige routine en training kunnen kinderen uitstekend interviewen en interviews geven.

Vragen

De volwassen pers kwam er af en toe bescheiden tussen. Daarbij bleek dat niet alle krantenvertegenwoordigers goed hadden begrepen om wat voor dag het eigenlijk ging. Eén dacht zelfs dat het ging om een plaatselijke activiteit van de Hendrik van der Vlist-school, waar de manifestatie plaatsvond. Gelukkig wist het kinderbestuur geduldig uit te leggen wat de activiteiten en plannen van Kindervuist zijn. Een leuke kernvraag "Vind je het zelf nu leuk om kind te zijn?" lokte erg verschillende reacties uit, van een fel "nee!" tot "ja" en een bedachtzaam "soms wel". Een

sociologisch onderzoek waard, lijkt ons. Ook de uitslag van de onder de niet-stemgerechtigde bezoekers gehouden schaduwverkiezingen wacht nog op publicatie. Misschien in Kinderstem 3. Nummer 2 is in 5000 exemplaren het land in, en nog te bestellen bij postbus 255 in Doorn (in NIKS 2 en 3 meldden we een foute postbus, excuses daarvoor).

Rendement

Resteert nog de vraag of dit de inspanningen waard was. Sommigen waren er een half jaar met groeiende intensiteit mee bezig geweest; de laatste week was het voor zo'n veertig volwassenen en kinderen dagelijkse kost en voor een aantal van hen een dagtaak. Dan is de grote dag daar en zes uur na de opening staan de zelfde mensen de

rotzooi op te ruimen. Een vreemd gevoel als het voorbij is. Het rendement zal moeilijk te meten zijn. Zet het in die twee enthousiaste CRM-ambtenaren, die vette subsidies in het vooruitzicht stelden na registratie van het duizendste lid en aansluiting bij de Nederlandse Federatie Jeugd- en Jongerenwerk? Of zat het toch in de oppepper die de meedoende of slechts rondneuzende kinderen behalve de onvermijdelijke buttons ook meenamen. Mee naar hun eigen situaties in Groningen, Schiedam of Weert. Want Kindervuist moet meer gaan voorstellen dan eens in de anderhalf jaar een spectaculaire manifestatie. Ofschoon, napratend opperden enige organisatoren al weer een nieuw plannetje: een kampeertoestand, met pinksteren, op de Paasheuvel bijvoorbeeld. De naam - in het licht van de beloften van de politici aan de kinderen - was toen vlot bedacht: Sint Juttemis. ■



Amsterdams peil

"MOET PEDOFILIE STRAFBAAR BLIJVEN?" VROEG DE NVSH-AFDELING AMSTERDAM ZICH AF IN EEN GELIJKNAMIG SYMPOSIUM OP 7 MAART 1981. DEZE VRAAG WERD VOORGELEGD AAN EEN FORUM WAARIN VIRGINIE KORTE VAN HEMEL (CDA) EN RUUD NIJHOF (DS'70) DE ENIGE KAMERLEDEN WAREN NADAT ROETHOF (PvdA) EN NIJPELS (VVD) OM ONDUIDELIJKE REDENEN HADDEN AFGEZEGD. PSP EN CPN HADDEN MINDER BEKENDE VERTEGENWOORDIGERS GESTUURD, DIE ZICH (DAAROM?) HEEL WAT DUIDELIJKER UITLIETEN DAN DE BEROEPS-POLITICI.

JAN SCHUIJER

Ben Füss vertegenwoordigde bekwaam de NVSH, Ds. Klamer trad op als gastspreker. Hij hield een uitstekende inleiding die steunde op van Ussels theorie over het infantiliseringsproces van kinderen. Verder verwees hij naar de parallellen tussen de discussie over pedofilie en over homofilie vroeger. "Zij loeren op uw kind", werd er destijds in een advertentie over de homo's gezegd. Bij pedo's is het nu vaak niet anders. Klamer bleek weinig vertrouwen te hebben in wetenschappelijk onderzoek omdat de uitkomst vaak van te voren al vaststaat.

Deskundigheid

Bij de discussies daarna - met als intermezzo de pauze en de vertoning van de film "Afscheid van een vriendje" (zie NIKS 1980/8) - bleek al gauw dat de deskundigheid, met een enkele uitzondering, vooral in de zaal te vinden was. Interessante interventies van Dick de Groot (PSVG), Lex van Naerssen, Tom van de Loo, Frans Breusers en anderen vermochten het forum niet uit zijn matheid wakker te schudden. Voorzitter Annemarie Grewel vermocht dit evenmin en nam zelf af en toe de honneurs waar. Haar gevatte reacties vormden de enige vonken die af en toe van het podium de zaal inspatten.

Criteria

Ruud Nijhof begon goed door kwalitatieve criteria voor seksuele contacten op te sommen waarop de wetgeving gebaseerd zou

moeten zijn: vrijwilligheid, gelijkwaardigheid, wederkerigheid en zelfbepaling. Mij leek dat laatste al voldoende. Hoe deze criteria in de wet opgenomen zouden moeten worden bleef echter onduidelijk. Ook mevrouw Korte gaf niet aan wat ze nu precies wilde, maar misschien was dat maar goed ook. Toch was het interessant dat zij een keer opmerkte dat een 12-jaargrens "aansluit bij de bestaande wetgeving", zonder zich daarbij overigens vóór zo'n grens te verklaren.

Weinig zoden

De discussie bijwonende kon ik me moeilijk aan de indruk onttrekken dat jarenlang actie voeren weinig zoden aan de dijk zet. Je blijft dezelfde argumenten horen, altijd met dezelfde weerleggingen. Het was jammer voor de organisatie dat er weinig concreets uit is gekomen. De vrees van sommigen dat het symposium meer kwaad zou doen dan goed is naar mijn indruk echter niet uitgekomen. Ik kan weer even rustig slapen. ■

Brabants bont

OP 15 MAART WERD IN DEN BOSCH DE BRABANTSE DAG VAN HET KIND GEHOUDEN. STICHTING MARTIJN WAS DE ORGANISATOR VAN DIT GROOTS OPGEZETTE GEBEUREN.

JAN DE JONG

De opzet en propaganda voor de Brabantse Dag van het Kind waren veelbelovend. Het Casino, in de schaduw van de St. Jan, was voor een deel afgehuurd voor een nadere kennismaking met de seksualiteit van kinderen. Na de opening werden we vergast op een paar sketches, die nogal haastig tot stand waren gekomen, maar zeker de moeite waard waren. Met name door de spontaniteit van de deelnemertjes. De daarna volgende film 'Je bent niet alleen' is al eerder (80/7) in dit blad besproken. Wel wat lang, voor zo'n middag, vond ik. Maar wel goed. Die middag heb ik weinig kinderen gezien. Er waren meer volwassenen. Jammer, maar dat zijn juist de dingen die je nooit in de hand kan hebben. Wel een gezellig sfeertje, maar kwam dat niet mede door de vele bekenden?

's Avonds was dat nog erger. Allemaal bekende personen uit de pedofiele hoek. Het was dan ook niet verwonderlijk, dat de forumdiscussie na de film meer weg had van een herhaling van 'Breda', zoals Frits Bernard opmerkte. Het thema van deze dag is er even bij gesleept, maar onttaarde toch in een soort klaagzang met allerlei argumenten om pedofilie door de maatschappij goedgekeurd te krijgen. Op zich natuurlijk geen verwerpelijk gegeven, maar het komt op

mij nogal vreemd over wanneer een groepje pedofielen tegenover elkaar zit te vertellen waarom ze geaccepteerd willen worden door mensen die niet aanwezig zijn.

De geringe opkomst kan natuurlijk op velerlei wijzen worden verklaard. Er was nog meer te doen in Den Bosch, heb ik begrepen, maar kennelijk zijn Brabanders nog niet zo op de hoogte van de seksualiteit van kinderen. Of ze willen het nog niet erkennen. Kenmerkend vond ik echter dat de enige jongen, Erik, die 's avonds ook aanwezig was, zich niet bepaald op zijn gemak voelde en dan ook al snel vertrokken was.

Naar mijn mening wordt het hoog tijd, dat wij als pedofielen eens op een rijtje gaan zetten, waar we nu eigenlijk mee bezig zijn. Ik ben bang dat we via de vrijheid die kinderen moeten hebben met hun seksuele gevoelens, proberen onze eigen gevoelens naar kinderen aannemelijk te maken. Ik vind dat een verwerpelijk gegeven, waar we best wel eens over na kunnen denken. Durven we niet meer voor onszelf op te komen?

Ik weet, dat Theo Gerritsen kosten nog moeite heeft gespaard om deze dag te organiseren. Heel dapper. Ik vindt het dan ook jammer, dat het niet gebracht heeft wat hij ervan verwachtte. Ik hoop, dat het wel een discussie op gang zal brengen over wat we nou eigenlijk precies willen bereiken met jeugdemanipatie en pedofilie. ■

Waarom Henkie mijn vriendje niet meer is

DOOR RALF

IK HEB ER ERG VEEL OVER NAGEDACHT HOE HET KAN DAT VRIENDJES TOCH WEL VAAK VASTLOPEN, OF HET LATER EMOTIONEEL ERG MOEILIK KRIJGEN.

Zelf heb ik als kind ook sexuele ervaringen met een pedofiel gehad. De ervaring op zich was erg goed en ikzelf was degene die het contact tot stand had gebracht. Het enige wat ik wel vervelend vond was dat Joop, zo heette mijn grote vriend, erg in de passieve rol zat. Dus in wezen was ik degene die het meest gaf, terwijl ik erg veel behoefte had aan streling, warmte en geborgenheid.

Smoesjes

Mijn moeder kwam er min of meer achter en waarschuwde me, dat het erg gevaarlijk was om met deze man om te gaan. Ik wist wel beter en ik vond het maar wat vervelend, dat mijn moeder er op die manier over begonnen was. Daarom verzoon ik, wanneer ik weer naar hem toeging, voortdurend smoesjes, zodat ze er niet achter zou komen. Dit gaf toch wel een schuldgevoel en ik begon steeds vaker smoesjes te verzinnen, waardoor ik emotioneel een stuk van mijn ouders kwam af te staan. Het gevolg hiervan was, dat ik steeds minder betrokkenheid van hen uit kon ervaren en bij m'n grote vriend was ik degene die het meeste gaf. Konklusie: ik kreeg te weinig liefde in mijn leven (in ieder geval, ik kon het moeilijk ontvangen).

Geven

Op mijn twaalfde kwam ik erachter, dat ik zelf ook pedofiel was (volgens mij is dit een toevalstreffer, want ik geloof niet dat je van pedofiele contacten zelf ook pedofiel wordt). Als pedofiel heb ik een erg sterke drang om te geven. Ik geniet het meest van een contact wanneer mijn vriendje er optimaal van geniet. Maar genieten

alleen, tja, daar bestaat helaas de wereld niet alleen uit. Wat erg belangrijk is, is ook een stuk inzicht en verantwoordelijkheid.

Henkie

Nu wil ik jullie iets vertellen over mijn vriendje Henkie. Henkie komt uit een jong gezin met drie kinderen. Hij is de oudste (6 jaar). In Oktober leerde ik hem kennen (Dit was bij een vriend van me thuis, waar hij een buurjongetje van was.). De eerste indruk was dat Henkie erg uit z'n hoofd zat te praten (Ik zal maar zeggen zoals de meeste "volwassenen" dat doen). Hij had een beetje een nonchalante houding en straalde uit, dat hij met niemand ook maar een reet te maken wilde hebben. Direkt al had ik het gevoel, dat dit kind helemaal verkracht was. Hij was al geen kind meer, maar een kleine "volwassene". Toen hij weg was, heb ik mijn vriend de oren van de kop gevraagd over Henkie. Gezinsomstandigheden, school, vriendjes enz.

Klem

Hij vertelde me dat Henkie inderdaad klem zat. Echt klem! (Kun je nagaan, voor een kind van zes!) Henkie komt uit een gezin waarvan de ouders vroeger aan hun lot werden overgelaten, dus, ze hadden liefde bijna niet leren kennen. Henkie ook niet. Hij werd altijd naar buiten gestuurd. Hij was de oudste. Op school ging het ook slecht. Hij was altijd afwezig en kwam vaak te laat op school (Moeder had zich weer eens verslapen). Juffrouw vaak bij hun thuis. Henkie op z'n kop omdat hij z'n best niet deed. "Gelukkig" had Henkie nu mij. Ik kwam steeds vaker bij m'n vriend en Henkie steeds vaker bij mij. De hele dag dacht ik, voelde ik, droomde ik en fantaseerde ik over Henkie.

Relatie

Henkie was m'n alles. Ook hij begon steeds meer naar mij toe te trekken. Hij begon te vertellen wat hij beleefde. In het begin deed hij dat vaak met een cynische lach om z'n mond, zo van: "Wat kan het mij allemaal verrekken." Later werd dit steeds echter. Ja, hij begon weer

een kindje te worden. Hij begon te vertellen hoe hij de school en weet ik niet allemaal echt beleefde. Gevoelsmatig. Nou, ik kan jullie vertellen dat de wereld die Henkie ervoer, slecht was. Bar slecht. Ik kreeg steeds meer het gevoel van: "Voor Henkie alleen wil ik leven!" Na ongeveer 1½ maand kwam het tot een sexuele relatie. Deze hebben we langzaam opgebouwd. Hij begon ook een beetje te zien hoe ik mijn wereld ervoer. Toen kwam de kogel door de kerk, oftewel, symbolisch door mijn hoofd. Het was de gedachte: "Ik wil het open hebben naar zijn ouders toe, want ik wil voorkomen dat hij in dezelfde schuldkring terecht komt waar ik vroeger als kind in gezeten heb." Dus wat deed ik, ik verzamelde allemaal informatie over zijn ouders. Hoe ze emotioneel waren, hoe tolerant t.a.v. andere mensen. De eerste informatie was wel redelijk, dus ik zat al zo'n beetje op de wip om erheen te stappen, maar de slechte ervaringen van vroegere situaties en mijn natuurlijke voorzichtigheid weerhielden mij daarvan. Ik wilde meer in-



formatie. Toen kwamen de spreekwoordelijke apen uit de mouw. De informatie werd steeds slechter en ik kwam tot de konklusie, dat het enigste wat me dan te wachten stond, een mes tussen m'n ribben was.

Ik had nu drie keuzes:

1. Een mes tussen m'n ribben.
2. Henkie in het geheim liefde enz. blijven geven en hem met een geheim opzadelen, waarvan hij volgens mij alleen ontzettend grote schuldgevoelens van op zou lopen.
3. Of de relatie afbouwen. Voor dit laatste heb ik gekozen. Ik hield echt van Henkie. Héél véél. Daarom! P.S. Kan je nagaan, hoe hard het nodig is, dat een kind wordt bevrijd!

WAT IK NU VOEL? GODVERDOMME!

Zedenpolitie slaat toe

De politie, maar vooral de zedenpolitie, treedt van plaats tot plaats verschillend op. Dat heeft te maken met morele oordelen en dus met culturele verschillen. Het hieronder volgende verhaal betreft de ervaring van een maatschappelijk werker uit Venlo, een kleine stad in het zuiden van het land. Een beroerd voorbeeld, zeker als men bedenkt dat deze verdachte vrij snel vrijuit ging. Des te beroerder zal het lot zijn van wie niet vrijuit gaat. Het gaat hier niet om een betreurenswaardig incident. Het gaat hier om een beleid, dat de letter van de wet en de gevestigde moraal belangrijker vindt dan mensenkinderen.

FRANS SLIEKER

Woensdagmorgen, 18 februari. Ik lag heerlijk te slapen, toen ik wakker werd van een aanhoudend gebel. Ik keek op mijn wekker en zag dat het kwart over vier was. Ik sprong uit bed en zag door het raam van de voordeur de politie staan. Het eerste wat ik dacht, was: "Zou er iets ernstigs gebeurd zijn met mijn vriendin of met mijn ouders?" Snel deed ik de deur open. Er werd met een zaklantaarn in mijn gezicht geschoven en gevraagd: "Bent U Franciscus Slieker?" Nou, dat ben ik dus. "U wordt aangehouden volgens art. 247, ontucht met een minderjarige." Ik viel haast om van verbazing. Ik! Ontucht met een minderjarige? Ik vroeg dan ook: "Wie heeft die aanklacht dan wel ingediend?" Ik wilde wel eens weten wie die belachelijke aanklacht dan wel verzonnen zou hebben.

Misdadiger

Eén van de agenten zei: "Dat hoor je straks wel, er zijn bewijzen en schiet een beetje op." De agenten kwamen binnen, één keek in mijn slaapkamer of ik daar geen kind verborgen had en de andere liep naar de achterdeur en deed die open. Door de achterdeur kwamen er nu ook twee agenten naar binnen. Ik voelde me nu een echte misdadiger. Twee politie-auto's en vier agenten kwamen deze "misdadiger" halen. Ik vroeg of ik me wel even aan mocht kleden en of ik een pen en papier mee mocht nemen, want ik moest die morgen een paar verslagen maken. Aankleden mocht wel, maar pen en papier of iets om te le-

zen mocht absoluut niet. Ik kleepte me aan in de gang. In mijn gang hangen posters, tegen de dictaturen in Zuid-Amerika en tegen de militaire dienstplicht. Daar werden opmerkingen over gemaakt zoals. "Dat is weer zo'n rooie, die wil dat de Russen hier komen, laatst hebben we ook wat van die rooie vriendjes van je gearresteerd." Ze bleven daarover aan de gang, ook later in de auto en vooral de wat agressieve manier waarop ze dat zeiden, deed mij schrikken van de mentaliteit van deze agenten.

Handboeien

Ik werd samen met een jongen die een inbraak had gepleegd met handboeien om in een politie-auto naar het bureau aan de Peperstraat gebracht voor ondervraging. In de auto klaagde ik over die vieze cellen. Eén van de agenten zei: "Ja, het zijn denkkelijk wel de slechtste cellen die er in een Nederlands politiebureau te vinden zijn, maar ja over een jaar of twee, drie krijgen we een nieuw politiebureau en dan zal het wel beter worden." Dat de politie zich niet druk maakt over die vieze cellen, dat snap ik wel, ze hoeven er tenslotte zelf niet in te zitten. Op het politiebureau aangekomen, vond ik het wel vernederend om met handboeien om, langs vele mensen te moeten lopen. De handboeien werden me nu afgedaan en ik werd in een klein betegeld kamertje opgesloten. Na enige tijd kwam er een rechercheur van de zedenpolitie binnen. Nu zou ik het dan eindelijk horen.

Vieze cel

Op het politie-bureau aan de Beatrixstraat aangekomen, werd ik gefouilleerd. Ik moest mijn broekriem afdoen (want daar zou ik me weleens mee kunnen ophangen). Alleen mijn zakdoeken mocht ik houden. Toen zei één van die agenten: "We zullen eens even een cel voor je zoeken". Nou ja, dat werd me toch wel wat te gek, maar er viel niks te discussiëren, regels zijn regels.

Op een binnenplaats kreeg ik twee dekens en een laken en er werd een cel voor me opengemaakt. Toen ik zag wat voor een vies hok dat was, kwam ik in verzet. Ik kan namelijk niet tegen kleine ruimtes en helemaal niet als ze op slot zitten. Ik zei dat tegen die agenten en wilde weer het politie-bureau binnenlopen, maar die twee agenten grepen me beet en duwden me in de cel en deden de deur op slot.

Even dreigde ik in paniek te raken, maar door aan andere dingen te denken werd ik weer wat rustiger. Ik keek de cel eens rond. Het was een vies hok met een open toilet dat behoorlijk stonk. Er stond een bed dat te vies was om op te liggen. Op het vieze matras, zat ook nog een grote natte plek, waar iemand op geplast had. Ik ging tenslotte maar op een stukje van het bed zitten, met twee dekens om me heen, want het was er behoorlijk koud. Na vier en een half uur werd de celdeur opengemaakt.

Aanklacht

Hij vertelde dat een jongetje van een jaar of tien bij mij uit de buurt - die gepakt was voor diefstal - een aanklacht tegen mij had ingediend. Ik zou zeker een tiental malen allerlei seksuele spelletjes hebben gedaan en hem af en toe ook eens geld (f 1,- - à f 1,50) hebben gegeven. Nou, ik stond verstomd. Ik kende dat jongetje wel. Hij had een keer geld bij me weggenomen waarna ik een gesprekje had gehad met zijn ouders. Verder kreeg hij regelmatig voetbalboekjes van mij, die ik zelf gelezen had. Ik had medelijden met hem omdat hij zoveel langs

de straat zwerft. Volgens mij komt hij veel aandacht en warmte tekort. Ik zat nu dus wel in een moeilijke positie. Hij was wel eens bij me binnen geweest, maar hoe kon ik in godsnaam bewijzen dat het gebeven was bij een gesprekje over voetbal. Mijn woord dat ik het niet gedaan had, woog lang niet zo zwaar als de beschuldiging van dat jongetje. Ik voelde me erg afhankelijk van zijn eventuele eerlijkheid. Wat me ook niet minder verdacht maakte was het feit dat ik een tijdje in de werkgroep pedofilie had gezeten.

Oplossen

De rechercheur, die mij ondervroeg was - behalve dat ik dan niet mocht telefoneren en niks te lezen kreeg tussen de verhoren door - niet onvriendelijk. Hij vertelde wat over zijn werk. Als iemand een aanklacht indiende, bekeek hij de mogelijkheid om het anders op te lossen dan met een aanhouding. Prima, maar waarom deed hij dat niet in mijn geval?



Foto: S. vd Velde

Was de "misdad" waarvan ik verdacht werd te zwaar? Om half drie werd ik verhoord door het hoofd van de zedenpolitie, want om drie uur zouden ze me moeten vrijlaten of mijn arrest verlengen. Ik voelde me wanhopig vechten tegen een brok on-

geloof en het vooruitzicht om weer in die vieze cel te belanden, deed me nogal emotioneel reageren. Daarop werd gezegd: "Je moet ook begrip hebben voor onze situatie, want als een jongetje van tien jaar zo letterlijk vertelt wat er gebeurd is, kon dat toch onmogelijk verzonnen zijn." Natuurlijk had ik best begrip daarvoor, maar zij werden niet van hun vrijheid beroofd. Uiteindelijk werd ik gekonfronteerd met het "onschuldige" slachtoffer. Ondertussen was het drie uur geworden en ik kreeg een papier onder mijn neus, waarop stond dat mijn arrest was verlengd.

Zwijgen

Aan het jongetje werd gevraagd of hij tegen mij wilde vertellen, wat ik met hem had gedaan. Hij vertelde over de voetbalblaadjes en het geld dat hij bij mij had weggenomen. Maar op de vraag wat er nog meer gebeurd was bleef hij hardnekkig zwijgen. Ik vroeg hem wat ik hem misdaan had, dat hij zo'n verhaal had verzonnen. Ik voelde me erg verdrietig worden. Hij bleef maar zwijgen. Tenslotte nam een rechercheur hem mee naar een ander kamertje. Ondertussen vroeg het hoofd van de zedenpolitie me over de relatie die ik zo'n 2½ jaar heb met mijn vriendin en haar twee kinderen.

Lichamelijk

Zij vroeg hoe ik met die kinderen omging, vooral was zij geïnteresseerd in het lichamelijke aspect. Nou, ik vertelde haar dat ik o.a. met ze onder de douche ging. "Maar U bent hun vader toch niet," protesteerde zij, "en zijn het jongens of meisjes?" "Twee meisjes", zei ik. "Welke leeftijd", vroeg ze verder. "Negen en zeven", zei ik. Haar gezicht keek steeds bedenkelijker. En verder vroeg ze. "Ze kruipen 's morgens ook vaak bij ons in bed en dan knuffelen we wat en vertel ik ze een verhaaltje of zo." "Vindt je vriendin dat allemaal maar goed," vroeg zij verbaasd. Het is eigenlijk te gek dat ik me moet verdedigen voor de relatie die we alle vier als erg waardevol

ervaren. Waar we - en daar ben ik vast van overtuigd - alle vier rijker van worden. Ik vind het erg triest dat één aspect namelijk de lichamelijke er uit gehaald en bekeken wordt als iets raars, terwijl je het moet zien als een onderdeel van een fijne relatie.

Niet gedaan

Ik kan nu wel zeggen: mensen die daar geen begrip voor hebben zijn vroeger (en nu) waarschijnlijk veel warmte tekort gekomen, maar als verdachte ben je wel overgeleverd aan iemand met zo'n eng beeld voor relaties. De rechercheur die met het knulletje in een ander kamertje was gaan zitten, kwam binnen en vroeg mij of ik mee wilde komen. Het jongetje vertelde, dat ik het mij ten laste gelegde niet had gedaan. Hij had dat tegen de rechercheur verteld, omdat ze hem bang gemaakt zouden hebben dat hij de nacht op het politiebureau zou moeten doorbrengen, als hij de diefstal die hij gepleegd had niet zou bekennen. Wel had hij een seksuele relatie met een andere volwassene, bij mij uit de buurt, die hij waarschijnlijk had willen beschermen.

Verdrietig

Hij vroeg aan mij of ik niet boos op hem wilde zijn. Boos voelde ik mij niet. Wel verdrietig en opgelucht. Verdrietig, omdat ik bang ben dat er niet veel van terecht komt van dat toch best wel aardige knulletje, als dat zo doorgaat. Als je als alleenwonende man wat aandacht wilt geven aan zo'n knulletje die zoveel aandacht tekort komt, ben je bij voorbaat al een verdacht figuur. Wat in en in triest is dat toch! Tenslotte bood de politie hun excuses aan. Ze zeiden tegen mij, dat ik er maar beter niet over moest praten, omdat er toch iets van blijft hangen bij de mensen. "Voor je werk, ben je in ieder geval een ervaring rijker", zeiden ze. En daar hadden ze zeker gelijk in! Buiten gekomen snoof ik eens diep de "frisse" lucht in. Ik ben weer vrij!

Positief Nederlands onderzoek

PAUL VALOIS

De laatste tijd is er in Nederland positief onderzoek verricht naar verschillende facetten van het veelvuldig voorkomend fenomeen pedofilie. Vroeger ging men er vanuit dat seksuele contacten tussen volwassenen en kinderen crimineel waren en weinig voorkwamen. Daarom stelde men zich tevreden met politionele of psychiatrische statistieken. De Kinsey-rapporten, een grootscheepse maatschappelijke steekproef gaven een totaal ander beeld van wat men eerst t.a.v. algemeen menselijk gedrag aannam.



Afkeuring

Dr. John Corstjens deed in 1975 een seksuologisch onderzoek t.a.v. pedofilie bij Nijmeegse studenten. De studentenbevolking blijft overigens wel een selektieve groep.

Uit dit veldonderzoek trok hij de konklusie dat mensen seksuele problemen in de volwassenheid ondervinden door de negatieve opstelling van opvoeders jegens de seksualiteit van hun kinderen. Niet, zoals tegenwoordig door sommige analytici beweerd wordt door pedofiele ervaringen in de jeugd. Een onderzoek door Hartskeerl uit 1974 leerde dat nog 90% van de ondervraagde ouders seksspelletjes van kinderen onderling afkeurden en 62% afwijzend tegenover zelfbevrediging stond. Die cijfers zullen nu in 1981 misschien iets positiever uitvallen. Ook de traditionele wetenschappers zijn er nu van overtuigd dat ouders voor een goede seksuele ontwikkeling van hun kinderen een open toegevende houding moeten aannemen. Wanneer 90% van de ouders seksspelletjes van kinderen onderling al afkeuren hoeft het geen verbazing te wekken als bij een referendum contacten tussen volwassenen en kinderen nog negatiever beoordeeld zouden worden. Zeventig van de 439 studenten, dus zo'n 16% had als kind een seksueel contact met een volwassene. De helft daarvan betrof eenmalige ervaringen. Corstjens trekt onder meer de konklusie dat een meer open houding van de ouders in de opvoeding kinderen stimuleert een pedofiel contact als fijner te ervaren.

Kind - Vrouw

Opmerkelijk is dat Corstjens melding maakt van 9 jongens die een seksueel contact met een volwassen vrouw hadden. Vrouwelijke pedofilië bestaat dus toch en is niet een typisch mannelijk gegeven.

Het kan tevens een indikatie zijn dat gevallen van zachtvaardige pedofilie veel minder kans maken aangegeven te worden en ook veel meer voorkomen dan uit politionele statistieken af te lezen valt.

Foto uit "The Boy"

Corstjens onderscheidt drie soorten van seksuele contacten tussen volwassenen en kinderen:

De eerste groep volwassenen heeft seksuele contacten met kinderen waarbij de egoïstische gerichtheid overheersend is. Vormen van asociaal gedrag zoals geweld, stress en alcoholisme zijn een bijkomend verschijnsel. Het is aannemelijk dat gewelddadige contacten met kinderen buiten het gezin bijna altijd bij de politie aangegeven worden. Het kind is hier zelf de aanklager.



De volgende groep van volwassenen heeft de overeenkomst dat er een samenspel tussen betrokkenen bestaat. Hierbij kan het seksuele op de voorgrond staan. Sommige van deze volwassenen hebben daarnaast bevredigende relaties met volwassen partners. Ze streven ook geen diepere band met het kind na.

De pedofiele relatie is te herkennen aan het feit dat de volwassene gestalte wil geven aan bijzondere gevoelens voor een kind door te proberen vriendschap te sluiten.

Al met al komt Corstjens tot de konklusie dat niet-gewelddadige pedofiele contacten voor kinderen geen schade opleveren, ook niet op de lange termijn. Vandaar dat de strafbaarstelling in zijn visie opgeheven moet worden.

Lief

De Zweedse kinderpsychiater Else-Brita Nordlund wilde de funeste gevolgen van pedofiele contacten onderzoeken. Ze onderzocht meer dan honderd kinderen die contact met een volwassene hadden gehad. Dit onderzoek bracht

aan het licht dat herhaling daarvan van de kinderen uitging en dat het aantal herhalingen twee maal zo groot was als het aantal contacten dat tot één keer beperkt bleef.

De ervaringen waren kennelijk minder bedreigend dan in het algemeen wordt aangenomen. Wat de gevoelens bij kinderen kunnen zijn illustreert het volgende: Toen een kind uit een aantal gevangenen een "kinderlokker" moest aanwijzen, wees het de politieambtenaar aan. Waarom? Omdat deze zo lief was. De waarheid ligt op straat zoals het volgende leert: Een salon-wetenschapster hield steevast vol dat kinderen geen erotische gevoelens hadden, terwijl een kleuterleidster die dagelijks met hen omging, beweerde dat ze er konstant mee bezig waren.

Interviews

De sociaal-psycholoog Theo Sandfort is momenteel met een onderzoek bezig dat spoedig afgerond wordt. Volgens de sociologische methode zijn 25 interviews met kinderen verwerkt die op dat moment een seksuele vriendschap met een volwassene onderhielden. Een aantal van die gesprekken werd thuis bij de ouders van het kind gevoerd. Het jongste kind is 9 jaar. De uitkomst van deze vraaggesprekken zal naar zeggen positief uitvallen.



Wat gebeurt er nu op erotisch gebied. Vind je het fijn naar bed te gaan en gebeurt het vaak? Vertel je het aan vriendjes en hoe vinden zij dat? Ben je wel eens jaloers wanneer er andere kinderen op bezoek komen?

De kinderen werd o.a. gevraagd hoe het contact tot stand kwam, hoe ze zich vóór en nu tijdens die vriendschap voelden. Wat beleef je eraan en hoe reageren je ouders en vriendjes erop? Vragen zoals; ben je



111. Ad Dams

wel eens angstig, kan jij je vrij uiten, kom je veel op bezoek bij je vriend(in) en wat doe je zoal de hele dag samen, benaderen het typische karakter van dit soort relaties.

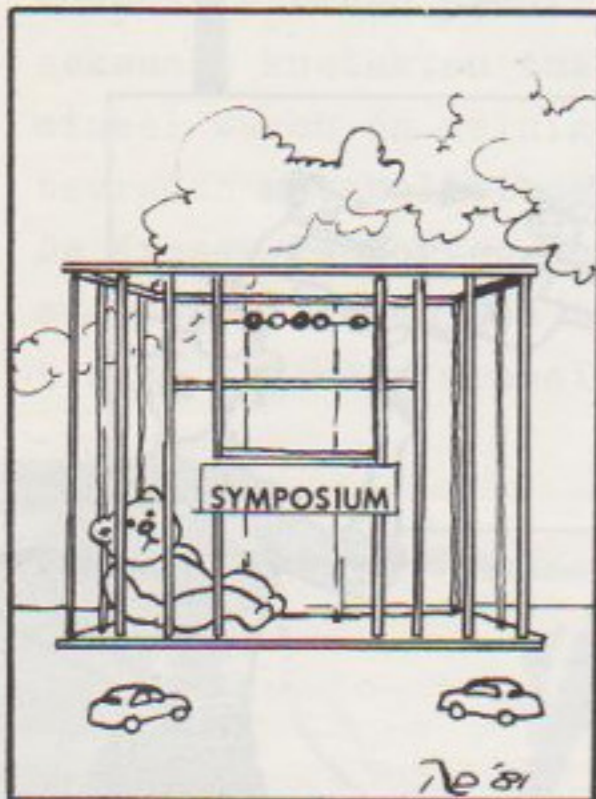
140 Reacties

Monica Pieterse heeft eerder een doctoraal-scriptie over pedofilie geschreven. Ze is verbonden aan het Juridisch Studiecentrum te Leiden. Zoals velen reeds weten is zij bezig met een uitgebreid onderzoek naar de leefwijze en het gevoel van volwassenen die zich tot kinderen aangetrokken voelen. Er zijn tot nu toe meer dan 140 reacties binnengekomen. Dit onderzoek zal nog enige maanden in beslag nemen. Uitgebreide studies zijn eerder verschenen van Dr. Brongersma e.a..

Veel scripties en verhandelingen, essays over kinderseksualiteit en onderzoeksrapporten maken decriminalisering van seksuele contacten van volwassenen met kinderen aanvaardbaar.

Misbruik van misbruik

PAUL VALOIS



MONICA PIETERSE BEZOCHT HET 2^e SYMPOSIUM, 20 MAART J.L. OVER SEKSUEEL MISBRUIK VAN KINDEREN EN JONGE ADOLESCENTEN. HAAR VERSLAG VAN DEZE DAG HEBBEN WE IN EEN KORTE BESCHOUWING VERWERKT. ZIJ IS ZELF MOMENTEEL BEZIG MET EEN ONDERZOEK NAAR DE LEEFGEWOONTEN VAN MENSEN MET PEDOFIELE GEVOELENS.

Misbruik

Prof. Dr. E.W.J. Zwaan, hoofd van het Wilhelmina Kinderziekenhuis gaf eerder te kennen het niet helemaal eens te zijn met de gang van zaken op het eerste Symposium. Hij opende daarom met een korte toespraak en las stukken voor uit de brief van Jan Schuijjer (LWGP) en Jan Herman Veenker (COC) waarin de bezwaren tegen het eerste Symposium stonden. De brief werd naderhand ter inzage neergelegd. Dit artikel werd ook als ingezonden brief aan de Volkskrant aangeboden. Het centrale thema van deze dag was HULPVERLENING aan het seksueel misbruikte kind. Dr. Wolters, de initiatiefnemer stelde zich voorzichtig en defensief op, maar hield nog steeds vast aan zijn absurde definitie dat ELK seksueel contact van een volwassene met een kind

beneden 12 jaar, ook de betrekkelijk onschuldige handelingen, onder de noemer SEKSUEEL MISBRUIK vallen. Daarmee mengde hij zich wel degelijk weer in de pedofilie-diskussie. Hij zwaaide weer flink met zijn onderzoek dat alleen bestaat uit statistieken van de Rijkspolitie. Zo'n politieel onderzoek is een negatieve selectie en kan op geen enkele manier bijdragen aan een juist beeld van pedofilie.

Hij merkte op dat de Amerikaanse literatuur op dit gebied de enige goede en de Duitse literatuur slecht is.

Anti-kind

Wolters gaat vooral in op incest. Behalve het psychoseksuele ritme van kinderen dat volgens hem niet op volwassen seksualiteit is ingesteld, noemt Wolters andere nadelen zoals afhankelijkheid, verkeerd 'programmeren' en isolatie van school en gezin.

Terwijl hij zelf met een ONBEWEZEN stelling over de schadelijkheid van niet geweldadige seksuele contacten met kinderen komt, meent hij de bewijsvoering van onschadelijkheid maar in handen van voorstanders van pedofilie te moeten leggen. Ook blijft onduidelijk in welke orde hij die schadelijkheid plaatst. De hele volwassen samenleving is Anti-Kind ingesteld: Er wordt anti-kind opgevoed, gebouwd en geredeneerd.



N.B. Uit verschillende onderzoeken bleek dat geen schade vastgesteld kon worden. Zijn algemene tendens is, dat hoe mooi of fijn het contact ook is, het kind er later last van krijgt en er altijd sprake van mis-

bruik is. Op een vraag uit het panel in hoeverre kinderen in dit alles een stem hadden, antwoordde Wolters dat onder de 12 jaar geen of nauwelijks beslissingsruimte voor het kind is. Volwassenen moeten beslissen! Wolters gebruikte veel wetenschappelijke en vreemde woorden die vrij zinloos en modieus zijn en waardoor hij veel praat en weinig zegt. De vraag dringt zich op of hijzelf de kindertaal wel verstaat of enig vermoeden zou kunnen hebben wat het kinderlijke ook voor volwassenen aan mogelijkheden biedt. Er zijn bevrijde ouders en andere volwassenen die zich wél een met de erotiek van kinderen kunnen voelen en niet het psychoseksuele ritme van recht op en neer aanhangen.



Een andere spreker, de psychiater mevrouw Dr. M.D. Lamping, die zich eerder redelijk positief over pedofilie had uitgelaten, vond dat men goed moest kijken en luisteren naar kinderen.

Ijsberg

Prof. Beyaert, psychiater had moeite met geweldadige incest en tastte in het duister wat de aantallen betrof. Hij dacht dat er zeer veel gevallen niet aan het licht komen. (Het andere topje van de ijsberg). Het Symposium werd druk bezocht door o.a. vertegenwoordigers van J.A.C., huisartsen, kindertelefoon, orthopedagogen, zedenpolitie, vrouwen tegen seks en geweld, Kinderbescherming. Er werd de nadruk gelegd op hulpverlening en niet op de strafwet. De meeste aanwezigen bleken niet veel kennis van de problematiek te hebben. De algemene indruk was dat veel mensen gematigd negatief tegenover seksualiteit met kinderen stonden, maar open staan om het te accepteren.

blikvoer



blikopeners:

peter geul; gorrit goslinga

Zelfmoord van een veertienjarige

EEN JONGEN VAN VEERTIEN PLEEGT IN DE GEVANGENIS ZELFMOORD.

WE BETREUREN DE DOOD VAN UW ZOON, SCHRIJFT JUSTITIE AAN DE MOEDER VAN MARTIN, DE JONGEN.

HET IS HET SLOT VAN DE FILM "DE LAATSTE JAREN VAN MIJN JEUGD" VAN DE DUITSE CINEAST NORBERT KUECKELMANN.

Een elfjarig meisje reageert na afloop van de film: "Ze zeggen wel: we betreuren het. Maar ze denken: opgeruimd staat netjes". Ze verwoordt ermee kernachtig de kritiek die Kueckelmann in de film levert op de houding van de Duitse justitie.

In "De laatste jaren van mijn jeugd" vertelt Kueckelmann het verhaal van Martin.

Martin is een jongen die, door het milieu waar hij uit komt, al van meet af aan buiten de maatschappij gezet is. Als hij betrapt wordt op een serie inbraken, is dat onmiddellijk aanleiding om hem in een tehuis te plaatsen. In het strenge regiem daarvan voelt Martin zich volstrekt niet passen. Dan begint het 'spel' van weglopen, opgepakt worden, en opnieuw weglopen.

Hoewel de film draait om Martin, springt het meest in het oog de rol van

justitie en de gordel van tehuizen en maatschappelijk werkers daaromheen. Ze proberen amper om de uit de rails gelopen Martin hulp te bieden. Het enige doel dat hen voor ogen lijkt te staan is een nette burger van hem te maken. Zonder acht te slaan op zijn persoonlijkheid.

Onderdrukking

"Ik ben er zo bang voor dat ze me opsluiten, dat ze me onderdrukken," verklaart Martin zijn geregeld weglopen tegenover een therapeut. Bij die therapeut is het voor net eerst dat Martin zich een beetje veilig voelt. De therapeut zet zich persoonlijk voor Martin in, en doet ook zijn best Martin's vertrouwen te winnen. De man gaat met hem wandelen en fietsen. Hij luistert veel en aandachtig naar Martin.

Maar dan krijgt hij van zijn directie te horen dat hij te weinig pedagogische afstand bewaart.

De therapeut weigert zijn aanpak te veranderen en krijgt ontslag.

Martin loopt opnieuw weg. Zolang hij veertien was, kon justitie hem niet in de gevangenis stoppen. Eenmaal veertien valt hij op de vlucht in handen van de politie. Tegenstribbelend dreigt hij met een mes.

Martin wordt in de gevangenis gestopt.

Zijn broer, het enige mens dat Martin echt vertrouwde, is bij zijn vlucht uit de gevangenis gedood.

Hij is zonder hoop dat hij er zelf ooit levend uit zal komen. Opgesloten in de kleine cel is er voor zijn gevoel maar één ontsnapping mogelijk.

PG



Kinderfilmhuis

HET AMSTERDAMSE KINDERFILMHUIS VERTOONT IN DE MAAND APRIL WEER EEN GROTE VERSCHIEDENHEID AAN BUITENLANDSE PRODUKTIES. GEZIEN ONZE VERSCHIJNINGSDATUM SLA IK DE VOORSTELLINGEN IN HET BEGIN VAN DE MAAND MAAR OVER.

Voor de leeftijdsgroep tot 8 jaar zijn de programma's op zaterdag bestemd. Op 11 april een film uit het Iran

van voor de ajatollah. Ali van zeven vangt in 'Bamboeh' een wild hondje, maar komt er tenslotte achter dat het diertje beter bij de moeder kan zijn. De 18e is er een Franse tekenfilm naar het klassieke Alladin-verhaal, de 25e een aantal Tsjechische filmpjes en het Engelse 'Muziek aan de rol' over kinderen die helpen een piano te verhuizen.

Het woensdagprogramma, voor de middengroep van 8 tot 12-jarigen, bevat op de 15e een Russische versie van 'Robinson Crusoe', alweer een oude bekende. De meest interessante film is een week later geprogrammeerd, de 22e. 'Een dag met de wind' van de West-Duitse regisseur Haro Senft gaat over de jongen Marcel, die geen vader heeft en zijn moeder weinig ziet. Hij heeft alleen Peter, zijn konijntje. Op zoek naar een vrouwtjeskonijn maakt hij echter nieuwe vrienden. Op 29 april komt er een Tsjechische variant op het verhaal van Tom Sawyer, overgeplant naar het Boheemse platteland. Drie jongens, 'De Lieverdjes' halen allerlei streken uit en lopen van huis weg als ze het te bont hebben gemaakt. Tenslotte de voorstellingen op zondag, bestemd voor kinderen vanaf tien jaar. Ook hier een oude bekende: 'De Derde Man'. Een spannende speurtocht naar een zwart-handelaar in het Wenen van meteen na de oorlog. Een van de beroemdste films aller tijden, met een glansrol van Orson Welles. Toen ik tien was moest je achttien zijn om hem te mogen zien. De tienjarigen van nu mogen er op 12 april heen. Op de 19e een nog oudere film, 'Go West', niet van die melige Village People maar van de Marx Brothers. Drie komieken en een trein tegen het decor van de Gold-rush van 1849. De film is van van 1941 en Amerikaans, evenals 'The Maltese Falcon' die op 26 april wordt vertoond. Humphrey Bogart is er als hardgekookte detective op zoek naar een bejuweeld gouden beeldje.

HET AMSTERDAMS KINDERFILMHUIS, KLEINE GARTMANPLANTSOEN 14, BIJ HET LEIDSEPLEIN. ALLE VOORSTELLINGEN BEGINNEN OM HALF DRIE. PRIJZEN VOOR LEDEN f2,50, ANDERS f3,--. VOLWASSENEN f5,--, LEDEN EN CJP-ERS f4,--. HET LIDMAATSCHAP 1981 KOST f2,50, VOLWASSENEN f5,--.

GG



leesdis



geserveerd door: bob ferguson; paul valois; gorrit goslinga; rob veenhoven.

Kindertpolitie

EEN PAAR JAAR GELEDEN HEBBEN BEN FÜSS EN IK EEN GESPREK MET DE LEIDSE JEUGDEN ZEDENPOLITIE GEHAD (ZIE NIKS 9, jan./feb.1978 en NIKS 12, juni/juli 1978). EEN VAN DE DINGEN DIE WE OPMERKTEN WAS DE GROTE VRIJHEID DIE DE POLITIE HAD BIJ HET AFHANDELEN VAN EEN ZAAK (IN VAKTERMEN HEET DAT: "DISKRETIONAIRE BEVOEGDHEID").

Daarom heb ik onlangs het boek van Margo Andriessen, KIJKEN BIJ DE KINDERPOLITIE, gelezen; dit gaat over deze vrijheid van handelen in de korpsen van Amsterdam en Den Haag. Ik zal het hier niet bespreken, maar ik wil er een paar punten uit naar voren halen die voor de werkgroep jeugdemancipatie van belang kunnen zijn.

Bevoegdheid

1) Die diskretionaire bevoegdheid blijkt heel groot te zijn. Hoewel de wet geen enkele mogelijkheid tot deze bevoegdheid biedt heeft de politie als geheel en de individuele agent een enorme vrijheid. Bij de kindertpolitie komt zo'n 80% van de gevallen nooit bij de officier van justitie terecht (in de vorm van een proces-verbaal dus). Wel komt iedereen die ook maar ergens bij betrokken is in de kaartenbak.



Maatschappelijk

2) De politie wil zichzelf nog weleens voorstellen als een soort instelling van maatschappelijk werk. Dat kunnen we wel vergeten. Het blijkt dat de rechercheurs er alleen in geïnteresseerd zijn een zaak rond te krijgen. Ze tonen nauwelijks belangstelling voor de maatschappelijke achtergronden van een "geval". Op het bureau aanwezige dossiers met informatie over gezinnen enz. worden zelden geraadpleegd. Alleen als ze toevallig met ouders in aanraking komen laten ze zich hier enigszins door beïnvloeden.

Bovendien laten jongeren nogal eens merken - direct of indirect - hulp voor hun problemen te willen (de schrijfster schat dit op 20%); de agent heeft dit zelden in de gaten. Verwijzen naar hulpinstanties (Pro Juventute bijvoorbeeld) gebeurt dan ook weinig en dan nog terloops, er wordt geen energie in gestoken.

Misstap

3) De kindertpolitie behandelt alleen delicten DOOR kinderen (tot 18 jr.) gepleegd, niet die JEGENS kinderen (als slachtoffer dus). Het zijn bijna allemaal vermogensdelicten

(diefstal en zo): 90%; de rest is baldadigheid en dergelijke. In het algemeen kijkt de politie hier tegenaan als tegen een "betreurenswaardige misstap". (Wat een hard optreden natuurlijk niet uitsluit, en evenmin een begripvol zoeken naar achtergronden met zich brengt, zoals we bij punt 2) gezien hebben.)

Je vraagt je nu af hoe - in tegenstelling met de kindertpolitie - de zedenpolitie zijn "klanten" behandelt. Dat zijn dan volwassenen tegenover wie die houding van "betreurenswaardig misverstand" minder voor de hand ligt, hoogstens als men hen als "zielig" beschouwt. In het boek staat (toevallig) een verhaal dat te denken geeft, en dat ik daarom maar letterlijk overneem.

Bromfietsen

"Er kwam een zaak binnen via de politie van de plaats V. Twee jongens, die een serie bromfietsen gestolen hadden. Deze zaak nu werd zeer serieus genomen. Waarom eigenlijk? Normaal zou men de zaak verder hebben laten rusten, want hij was al volledig afgehandeld door de politie in V. en er viel eigenlijk niets meer aan toe te voegen.

Het zal wel te maken hebben gehad met het feit dat het al een week lang erg rustig was op het buro. Dan gaan verschillende mensen zitten springen om een grote zaak. Toen dan ook vrij plotse-ling bleek, dat bij een van de gestolen bromfietsen een nieuw framenummer was ingeslagen door een wat oudere man, die bij de politie bekend staat als een "notoire homofiel", die veel contacten heeft met klanten van de kindertpolitie, rook men groot wild.

Inval

Meteen werd een speciaal koppel geformeerd, dat dezelfde avond het huis van de bewuste man binnenstormde. Hij was echter niet thuis en ook trof men geen bezwarend materiaal aan, dat wil zeggen ... op het dak struikelde een

van de rechercheurs over een haastig weggescholen jongen. Deze werd meegetroond naar het bureau. Wie weet kon hij iets interessants vertellen over die man. De jongen ontkende echter bij hoog en bij laag iets met diens zaken te maken te hebben; hij had zich alleen op het dak verscholen, omdat hij dacht dat de politie hem kwam halen vanwege het feit dat hij uit een tehuis was weggelopen.



Het verhoor leverde dus niets op en men ging, ondanks het late uur, weer op pad, ditmaal op zoek naar schuurtjes waarin, volgens de verhalen, gestolen bromfietsen zouden staan. Via de woningen van particulieren wist men enkele schuurtjes te bereiken, terwijl ondertussen de expeditie de nodige aandacht trok: gordijnen wer-

den opzij geschoven en een buurvrouw schreeuwde - hangend uit het open raam - kommentaar. Maar helaas, het liep allemaal weer op niets uit.

Antiklimax

Niettemin, de volgende dag weer opnieuw naar de schuurtjes en waarachtig, daar liepen de rechercheurs de gezochte tegen het lijf; op dat moment beseften ze echter ook dat ze eigenlijk "niets tegen hem hadden" en ze durfden hem dus niet mee te nemen naar het bureau.

Deze antiklimaks maakte de rechercheurs toch wat onzeker en ze wilden er liever mee kappen. Maar omdat het wel een beetje vervelend is met zo'n afloop in de maag te blijven zitten, waren ze blij toen

bleek dat een meisje, dat bij de verdachte figuur een kamer huurde, gesignaleerd stond als wegloopster. Ze werd onmiddellijk gehaald, maar moest na een vruchteloos verhoor aan de sectie opsporingen worden overgedaan. Daarna ging de zaak als een nachtkars uit. Hoewel, niet voor iedereen; de dakzitter zat nog steeds in de cel. "

Ik heb de neiging onderdrukt om zinnen te onderstrepen, het verhaal levert commentaar genoeg.

RV



Franse lessen

HET VOLGENDE IS EEN GREEP UIT DE INHOUD VAN EEN VIERTAL BESPREKINGEN VAN BOEKEN UIT DE NIEUWE PARIJSE EDUCATIEVE SCHOOL. MEN ZIT DAAR ZEKER NIET STIL, GEZIEN DE UNIEKE ZIENSWIJZE DIE VERSCHILLENDE AUTEURS ER OP NA HOUDEN.

Moeilijke ouders

Het nog niet vertaalde boek "Handleiding voor kinderen met moeilijke ouders" van de Parijse onderzoeker Jeanne van den Bronck, gaat uit van een geestige, tot in het absurde doorgedreven omkering van de opvoedingsituatie: het kind voedt de ouders op, hetgeen al bij de foetus begint.

Deze moet er rekening mee houden dat de ouders veel materiële en immateriële zorgen hebben, en overgevoelig zijn voor angst. Tenslotte moet het met de ouders in begrijpelijke taal praten, hun vorderingen belonen en hun de grote en de kleine leugens vergeven.

Tegen de tijd, dat de jongere door zijn eigen leven wordt geabsorbeerd, heeft hij niet meer zoveel tijd en energie voor zijn ouders ... in die fase is het goed om de ouder zijn eigen persoonlijkheid te helpen ontwikkelen ... hem aanmoedigen alleen uit te gaan ... of kleine reisjes

met vrienden van zijn eigen leeftijd te maken.

Van deze opvoedingsfase hangt het echte succes van de volwassene af.

De ouders opvoeden: dit is de taak die kinderen altijd hebben gehad, maar die hen nooit is uitgelegd.

Prof. Gilbert Rapaille, een andere Franse wetenschapper, stelde een boek samen in samenwerking met 17 kinderen tussen de 12 en 16 jaar. Hij vroeg hun:

"Ouders hebben problemen; ik probeer hem te begrijpen; kunnen jullie me helpen?"

Dit boek "zijn ouders begrijpen"; "eerste handleiding voor kinderen met probleemouders", is met kinderen geschreven voor kinderen om hun ouders beter te helpen en te begrijpen.

Het is aan de kinderen om aan te tonen, dat de rol van de ouder maar een voorlopige is en dat ze op latere leeftijd nog ontdekkingen kunnen doen. Misschien kunnen kinderen hen dan tot echte gesprekspartners maken.

G. Rapaille draagt door zijn liefde voor creativiteit en voor het kind in de mens veel discussiestof aan. In gesprekken met de kinderen komen veel voor ouders beangstigende onderwerpen aan de orde: seksualiteit, drugs, verkrachtingen. Maar ook de gezinsperikelen: geld, uitgaan, netheid en huishoudelijke taken.

Luisteren

Binnenkort verschijnt bij de Toorts (Haarlem) het boek "Si vous écoutez vos enfants", waarvan behalve G. Rapaille ook Pascale Breugnot en Bernard Bouthier de auteurs zijn.

Er is van de vraaggesprekken met 100 gezinnen en 500 kinderen een film van 1 uur en 20 minuten gemaakt en daaruit kwam dit boek voort.

De leeftijdsgroep van 9 tot 13 jaar werd gekozen, omdat dit de onbekenden onder de kinderen zijn. Nu, dat bleek waar; ze gaven eerst stereotype antwoorden, waarvan ze dachten dat deze van hen verwacht werden, maar toen de kinderen merkten, dat er waarde aan hun

woorden werd gehecht, gaven ze antwoorden, die echt van binnenuit kwamen. Het eerste doel van het boek is ouders aan het denken zetten over de antwoorden van kinderen, die zelden worden gehoord. Vervolgens om de ouders het vertrouwen in zichzelf, hun intuïtie, liefde en blijdschap terug te geven. Het boek noemt het gevaar dat de technici, de pedagogen, de psychologen het recht op amateur zijn betwifelen. Vandaar de hoop dat de ouders meer vertrouwen in hun kinderen zullen krijgen door naar hun te luisteren, met hen te praten, hen te respecteren; in plaats van hen te willen opvoeden en aan de maatschappij aanpassen volgens een vast patroon.

Geld belangrijkste...

Uit alle vragen en antwoorden ontstaat een ontmoedigend beeld: ouders zijn triest en moe. Ze doen niets met de kinderen, ze praten altijd over geld; een afschrikwekkend beeld van het volwassen bestaan. Dat is het meest duidelijk in de geslotenheid van het kleine gezinnetje in de stedelijke flat: een teveel aan controle en voorschriften naast een tekort aan tijd en rust, voor gezelligheid en uitwisseling van ideeën. Bovendien heeft de tienjarige al net zo'n overladen programma als zijn ouders; hij mag "geen tijd verliezen", zelfs niet in zijn vrije tijd; "Opvoeding dient voor niets anders dan het verzamelen van materiële dingen; zij heeft geen ander nut. Daarom denken sommige kinderen aan de dood." Grote gezinnen maakten een gunstige uitzondering door een grotere openheid en meer identifikatiemogelijkheden (volwassenen die als voorbeeld dienen).

Plannen niet nodig

Tot slot het boek van Françoise Dolto. "Wanneer het kind verschijnt", dat in 3 delen uitkwam. Ze pleit voor een andere manier van opvoeden, immers een navolging van de eigen opvoeding is zinloos geworden nu de wereld zo

veranderd is. Ze stelt dat volwassenen niet teveel plannen voor het kind moeten maken, aangezien het kind DE VADER VAN DE MENS IS. Ze zegt revolutionaire dingen, bijvoorbeeld dat kinderen vanaf hun 8e jaar voor zichzelf kunnen zorgen (hoewel met enige controle). Dus opstaan, aankleden, kamer opruimen. Je moet je niet bemoeien met hun zaken, het kan hun toevertrouwd worden. Belangrijk voor een zo totaal mogelijke ontwikkeling is veelzijdige interesse van de ouders - ook in zichzelf - en veelsoortige contacten, ook lichamelijk via de zintuigen, de beweging, dingen aanpakken, niet alleen de taal.

Bron

WELZIJNSMAANDBLAD 12/1980. BEKNOPT WEERGAVE VAN RE- CENSIES VAN MIA DE HAAN- VAN DER CHIJS.

PV



Nieuwe Revu

BINNENKORT VERSCHIJNT BIJ MEULENHOF NEDERLAND ONDER DE TITEL "TIENERS EN SEX" DE VERTALING VAN EEN AMERIKAANS ONDERZOEK DOOR DR. AARON HASS NAAR DE SEKSUELE GEWOONTEN EN OPVATTINGEN VAN 15-18 JARIGEN. IN DE NIEUWE REVU NR. 11 VAN 13 MAART 1981 EEN VOORPUBLIKATIE VAN ENIGE CIJFERS UIT DIT ONDERZOEK EN EEN GESPREK MET VIER NEDERLANDSE JONGEREN UIT DEZELFDE LEEFTIJDGROEP.

Het Amerikaanse onderzoek geeft resultaten te zien die misschien alleen voor ouders die nergens van willen weten schokkend of openbarend zullen zijn. Dat tieners over het algemeen romantischer ingesteld zijn dan men vaak hoort beweren is voor mij niet zo'n verrassing. De meeste ondervraagde jongeren zien een duidelijke koppeling tussen verliefd zijn en seksueel contact en hebben al gemerkt dat het weinig zin

heeft met hun ouders over dit soort dingen te willen praten. Orale seks (likken en zuigen) blijkt tamelijk ingeburgerd te zijn: veel jongeren beschouwen het bovendien als nóg intiemer dan geslachtsgemeenschap. Dus als een manier om nog meer hun speciale liefde en genegenheid te uiten. Ik krijg overigens de indruk dat het onderzoek niet erg goed is opgezet en dat er onbedoeld nogal veel gedachten van de onderzoekers zelf in zijn blijven zitten. Kennelijk ontbrak bij het begin van het onderzoek een goede afbakening van het soort handelingen dat men onder 'seksua-



liteit' wilde laten vallen. Een aantal deelnemers aan het onderzoek zeiden achteraf dat ze het vragenformulier anders zouden hebben ingevuld als ze hadden geweten dat bepaalde spelletjes uit hun jeugd er ook bijhoorden. Verder had 95% van de vragen alleen betrekking op heteroseksuele gevoelens of ervaringen en gaf slechts 80% van de jongens van 17-18 jaar op, aan masturbatie te doen, wat me gezien andere onderzoeksresultaten wel wat laag lijkt. Het is de vraag hoe eerlijk de vragenlijsten zijn ingevuld. Het tijdschrift Nieuwe Revu is bezig met een eigen grootscheeps onderzoek onder tieners en volwassenen naar hun mening en gedrag waar het seksualiteit betreft. Vanaf juni zullen de resultaten ervan worden gepubliceerd.

"TIENERS EN SEX" DOOR DR. A. HASS, NEDERLANDSE VERTALING MARIJKE EMEIS. VERSCHIJNT IN APRIL '81 BIJ MEULENHOF NEDERLAND B.V., AMSTERDAM.

NIEUWE REVU NR. 11 (13-3-'81).
POSTBUS 497, 1000 AL AMSTERDAM f 2,--.

BF



Homologie

"WAAROM AL DEZE AANDACHT VOOR HET KIND? WAAROM AL DEZE BESCHERMING? GAAT HET NIET VEEL EERDER OM VOORSCHRIFTEN VAN VOLWASSENEN OM KINDEREN ONDER DE DUIM TE HOUDEN?..."
"DE VERLANGENS VAN HET KIND VERWARREN DE NORMEN EN DIENEN ANDERE MOGELIJKHEDEN AAN. DE VOORSTELLING VAN DE BESCHERMING VAN HET ONSCHULDIGE KIND DIENT IN FEITE DE BESCHERMING VAN DE VOLWASSENE."

Kernachtige uitspraken in een bespreking van het Rapport-Melai in "Homologie" nr. 3 door Thijs Maassen. Hij knoopt er een bijzonder interessante analyse aan vast waarbij onder meer boeken van René Schérer en Tony Duvert worden aangehaald.

In hetzelfde nummer een artikel van Theo Sandfort naar aanleiding van het symposium over "seksueel misbruik van kinderen en jonge adolescenten" op 30 januari te Utrecht en een inventarisatie van politieke standpunten op het terrein van homobevrijding: "Welk hokje maken we roze?". D'66 woordvoerder Ad Zetz blijkt zacht uitgedrukt niet zo'n felle. Ook over het sleutelen aan de zedelijkheidswetgeving wordt even gepraat, maar duidelijke standpunten komen daaruit nog niet naar voren.

HOMOLOGIE, POSTBUS 16584, 1001 RB AMSTERDAM, POSTREKENING 107878.
3e JAARGANG NR. 3 (MAART 1981). PRIJS f 3,50; incl. PORTO. f 4,95.

BF



Jeugdwerk Nu

'JEUGDWERK NU', HET TWEEWEEKLIJKS BLAD VOOR HET WELZIJNSWERK ONDER JEUGD EN JONGEREN, WIJDT HET EERSTE APRILNUMMER AAN HET ONDERWERP 'DE ONMACHT VAN JONGEREN OM HUN BELANGEN TOT GELDING TE MAKEN'.

Als je nog geen 18 bent, tel je officieel niet eens mee. Maar ook jongeren boven die leeftijd worden doorgaans als tweederangsburgers behandeld. De vraag rijst dan, of je als jongere wel aan een parlementair systeem moet meewerken, of dat de buitenparlementaire weg betere kans op invloed biedt. Jongeren vertellen in deze special over die keus. Situaties worden beschreven waarin jongeren hun verlangens hebben kunnen verwezenlijken, en gevallen waarin dat mislukt is. Politici en partijprogramma's zeggen het hunne over hoe de belangen van jongeren behartigd - moeten - worden; de opvoeding en de jongerenmedia krijgen in dit verband ook de nodige aandacht.

DEZE SPECIAL KOST LOS f6,--
INCLUSIEF PORTO. BESTELLEN BIJ GIRO 2252037 T.N.V. JEUGDWERK NU, AMSTERDAM.

GG



mannenkrant Echt

MANNENKRANTEN ZIJN ER BIJNA EVENVEEL ALS MANNENPRAATGROEPEN. HET HOORT ER BIJ, blijkbaar. Telkens duiken er nieuwe titels op, die vaak niet meer dekken dan een gestencild parochiekrantjes. Anders is het gesteld met Mannenkrant ECHT. Daarvan verscheen inmiddels het derde nummer (maart '81) dat als thema de verhouding mannenbeweging-flikkerbeweging heeft. Het geheel ziet er professioneel verzorgd uit, en straaltenthousiasme uit. Binnen het thema zijn acht uiteenlopende artikelen gegroepeerd, waaronder een interview en een Open Brief aan flikkers. ECHT bevat verder boekbesprekingen en nieuws van het mannenfront. Laten we hopen dat ECHT binnenkort ook de

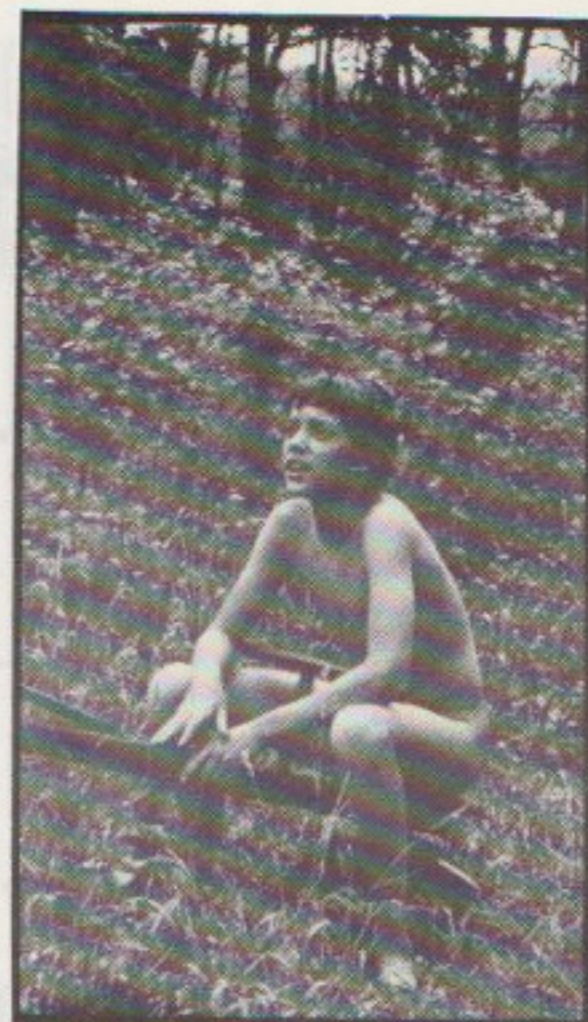


Foto 'Natuurisme'

kinderbevrijding ontdekt. MANNENKRANT ECHT KOST LOS IN DE WINKEL f3,50, THUIS TOEGEZONDEN f5,--. ABONNEMENTEN VOOR VIER NUMMERS KOSTEN f17,50, BESTELLEN BIJ GIRO 4314367, T.N.V. ECHT, ROTTERDAM. VERMELD HET NUMMER (VAN INGANG).

GG



noqmaals: Zelfmoord

In december j.l. (NIKS 80/10) schreef Paul Valois over de toeneming van het aantal zelfmoorden onder kinderen in West-Europa en ook in ons land. Over dit zelfde onderwerp, vooral over de psychologische achtergronden ervan, is nu een special verschenen van het tweewekelijkse blad 'School' van de hand van drie medewerkers van de Leidse universiteit. Het gehele binnenkatern van zestien pagina's is er aan gewijd onder de beklemmende titel 'De opgroeiende dood'. Het betreft het nummer van 28 maart j.l., no.15 in de lopende jaargang.

SCHOOL KOST LOS f2,60, TOEGEZONDEN f5,-- DOOR STORTING OP GIRO 2791028 TNV SCHOOL CULEMBORG. ABONNEMENT (20 NUMMERS) A f42,-- OPGEVEN BIJ POSTBUS 67, BARNEVELD.



snoepgoed



gelikt,gezogen en gewogen door: bob ferguson; gorrit goslinga; jim schilder

VARA-radio ontdekt het kind

DAT DE VARA GOEDE KINDER-PROGRAMMA'S MAAKT, IS BEKEND. WE HEBBEN DAAR DE AFGELOPEN JAREN VELE VOORBEELDEN VAN KUNNEN ZIEN, JA, WANT HET WAREN ALLEMAAL TV-PROGRAMMA'S. OP DE RADIO GEBEURDE NAGENOEG NIETS. DAAR KOMT NU VERANDERING IN.

Toen het zo'n vijftien jaar geleden serieus werd bij de tv, stapten de medewerkers Jeugdzaken van de Vara-radio over naar de tv. Alle daarop volgende jaren heeft de radio het af laten weten, ook omdat men dacht dat de jeugd voldoende voorzien was met Hilversum 3. Over deze situatie ontstond onder andere bij Henk Elbrink een groeiende onvrede: "Juist een omroep als de Vara, die toch een voortrekkersfunctie bekleedt, zou voorop moeten lopen met het vervaardigen van jongeren-programma's, die gemaakt worden vanuit een maatschappelijk engagement".

Hij en Lucy Vonk hebben als nieuwe coördinatoren Jeugd-

zaken een verse afdeling op poten gezet. Dit heeft geresulteerd in vier projecten voor kinderen in verschillende leeftijdscategorieën. Voor 'de kleintjes' is er op zondagmorgen een serie Oeroude Toververhalen, verteld door Willem de Ridder. Dezelfde man die bij de VPRO indertijd de Spannende Spreekjes samenstelde.

Voor de plusminus acht- tot veertienjarigen komt er "Schuurpapier", een programma dat door kinderen zelf gemaakt gaat worden. Over zigeuners, kraken, scholen, enzovoorts.

Het programma voor de pubers moet zich gaan afspelen rondom een illegale radiozender, waar ook echte piraten bij betrokken worden. Daaromheen gaan zich dan een boel spannende dingen afspelen. Helaas houden juridische complicaties het programma nog tegen.

Het vierde project is een serie kunstprogramma's voor elf- tot vijftienjarigen uit vooral 'lager sociale milieus'. De bedoeling is dat de kinderen ook in dit programma een grote inbreng hebben, bijvoorbeeld met live-muziek.

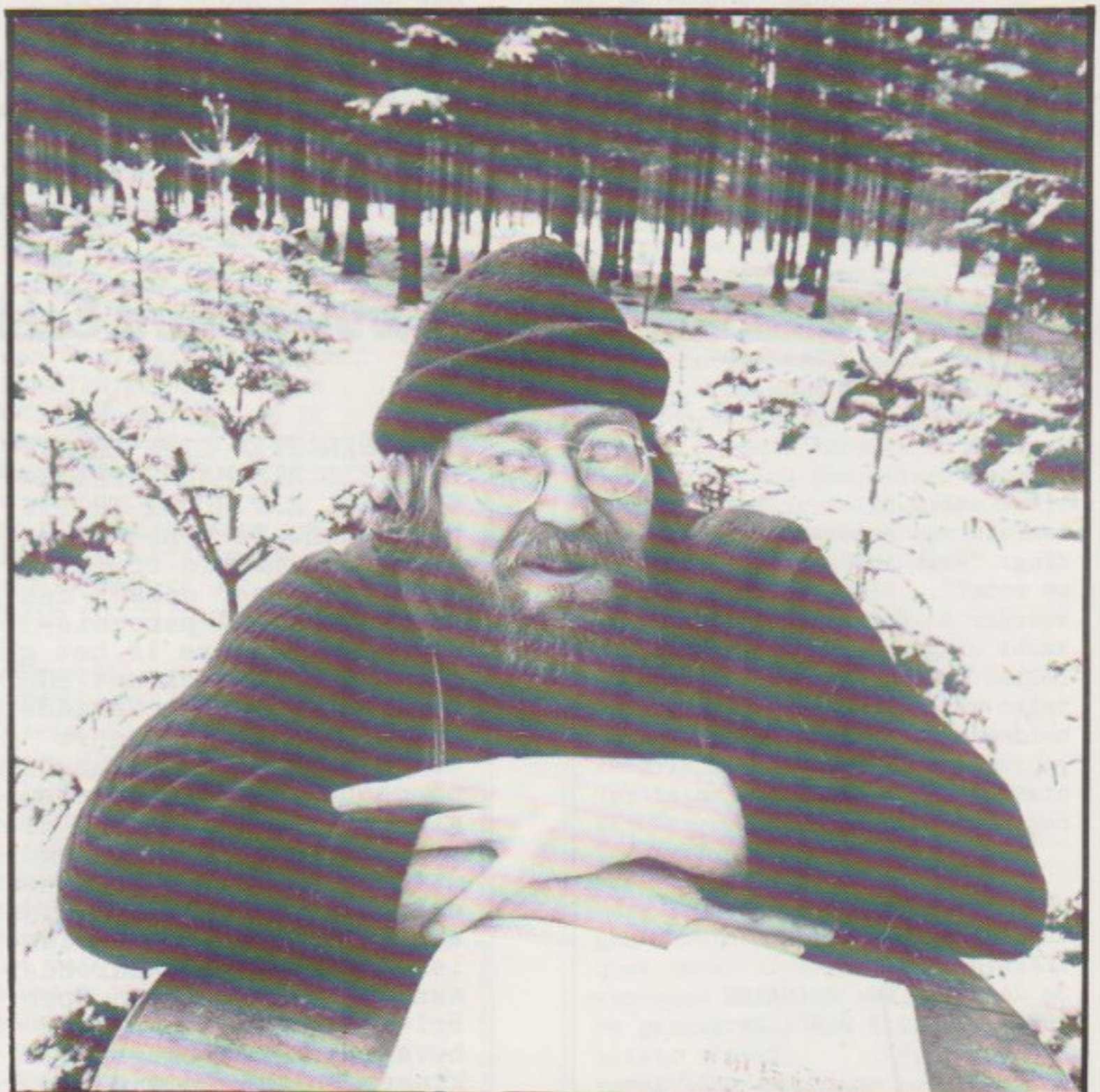
Over het karakter van de programma's zegt Elbrink ondermeer: "Kinderen zitten graag voor de radio, zolang ze op gelijkwaardige voet worden aangesproken. Van een belerend toontje gaan ze over hun nek. Ook moet er niet eng gedaan worden over werkeloosheid, seks, drugs en agressie. Vooral voor de kinderen uit de sociaal lagere milieus zijn dat helemaal geen taboe's, maar werkelijkheid van alledag". Dat niet alle beweegredenen voor het opstarten van jeugdradio even zuiver zijn blijkt uit de uitspraak van Elbrink: "Er is ook op de vergrijzing van het Vara ledenbestand gewezen. Onderzoek heeft aangetoond dat de Vara snel nieuwe paden in moet slaan, anders maken we straks alleen nog maar programma's voor bejaarden". (Vandaar dat je op de TV steeds hoort: De Vara ... 55 jaar)

De Vara is er voor jou, en over een paar jaar ben jij er voor de Vara.

JS

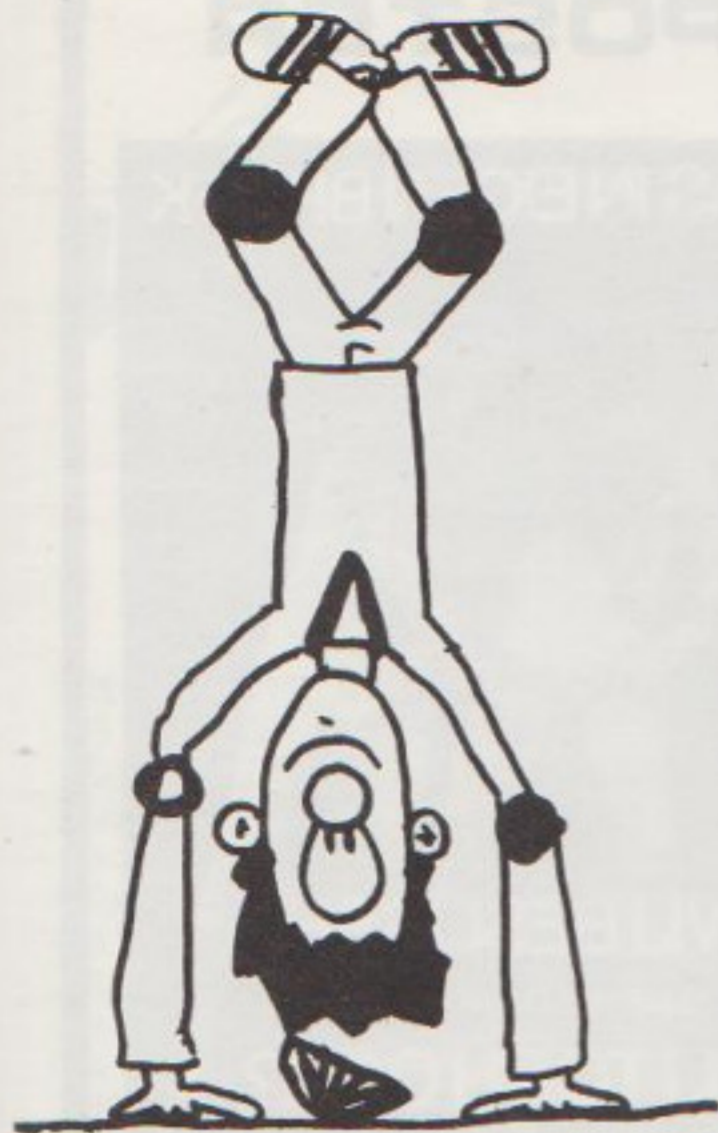


(Bron: De Volkskrant)



Henk Elbrink: op gelijkwaardige voet aanspreken

Foto: Ernst Niewenhuis © VARA



Op tilt show

NIET ALLEEN FLIPPERKASTEN SLAAN OP TILT ALS JE TEVEEL AAN ZE SJORT, MAAR OOK MENSEN HEBBEN ER LAST VAN.

In dit geval bewoners en bewoonsters van kindertehuizen. Iedereen zal wel weten dat het in kindertehuizen niet altijd even gezellig toegaat. We schreven hier in de vorige NIKS al over.

Er is nu een show gemaakt door ex-kindertehuisbewoners in samenwerking met een regisseuse van de Theaterschool en het Spektakeltheaterorkest. Ook de BM werkte mee aan de totstandkoming van de OP TILT SHOW. Korte scènes, afgewisseld met veel liedjes, enthousiast en improviserend gebracht met swingende muziek.

"Laat ze stikken in hun gepraat komt het erop aan, weten ze geen raad lopen ze achter hun rapporten aan te rennen, zo leren ze me toch nooit kennen!"

"Op een dag loop ik weg denk dat ik geen brief neerleg De leiding interesseert het toch geen moer Hun banaal geblaat, eeuwig geouwehoer."

BF

INFORMATIE: SIMONE LAST, MARNIXSTRAAT 186'', AMSTERDAM, 020-277895. (Bron: VRIJBRIEF No.5, Prins Hendriklaan 21, Amsterdam, prijs f3,--)

Andes

HET KWARTAALBLAD 'NATURISME' DAT ALLE GEORGANISEERDE NAAKTLOPERS VAN NEDERLAND IN DE BUS KRIJGEN, STELT ZIJN LEZERS GEREGLD VOOR VERRASSINGEN. TELKENS BLIJKT DAT NATURISTEN EN NUDISTEN NAAR OPVATTINGEN EN (ON)VERDRAAGZAAMHEDEN EEN BONT STEL ZIJN

Terwijl de een het blootta-boe haastig voor andere ta-boes inwisselt, strijdt de ander tegen alle maatschappelijke belemmeringen die het totale mens-zijn in de weg staan. In het laatst-verschenen nummer (21/1) gaat de columnist die zich Andes Andes noemt het erotiek-taboe te lijf. Je mag best een ander lijf mooi vinden en daarvoor uitkomen ook, luidt zijn boodschap. "Wat voor kwaad steekt er in het feit, dat ik een opgroeiende jongen die speelt waar de zee zijn golven brandt, graag zie? Dat ik oog heb voor zijn lenige rug, zijn strakke jongensbillen en zijn stevige onderdanen die steun zoeken in het wegzuigende zand. En als hij moe van het spel met zand en golven naar mij toekomt, waarom zou ik dan niet zijn piemel, zijn onbehaarde borst en gulle jongenskop mooi mogen vinden? En iets wat je mooi vindt, dat wil je graag zien. Je wilt het graag in de hand nemen." De auteur meent dat erotiek: kussen, strelen, omarmen, best in het openbaar mag. Zelfs de duidelijkste uiting: "Als een erectie door erotische gevoelens spontaan optreedt, moeten we vooral niet zenuwachtig worden."

GG



Tekening Ad Dams

Douwe

ALLE DINGEN VERANDEREN EN WIJ VERANDEREN MET HEN.

Dat zei Heraclitus al 25 eeuwen geleden. Toch kijk je op als zelfs Douwe Trant, al jaren monument van kleinburgerlijk conservatisme in het overigens linkse blad Vrij Nederland, er niet aan blijkt te ontkomen. De alter ego van hoofdredacteur Ferdinandusse beschrijft hoe zijn Douwe Jr. van negen jaar middels de VARA-LP het begrip 'puberteit' heeft ontdekt, en na summiere informatie door zijn moeder uitroept: "Ik heb een haar op mijn (onderbuik)". Deze claim wordt onderzocht en erkend door het moederlijk gezag. En wat vraagt vader Douwe zich af, eertijds toch vurig stijder tegen Alles Wat Vies En Voos Is: "Door zijn intelligentie en afkomst kan hij bestemd zijn geestelijk zeer vroegrijp te zijn, maar zou dat ook lichamelijk zich uiteten?" (Bron: Vrij Nederland, 21-3)

GG



De Toveraar van Fop door Brant Parker en Johnny Hart



uit: De Volkskrant

Seksuele opvoeding van kinderen prijs 1,-

informatie hierover vindt je in onze

brochure **"LEER ZE VRIJEN niet af"**

20 pagina's, geïllustreerd, bestelnr. 301

JEP

EINDHOVEN

postbus 440 5600 AK
EINDHOVEN telefoon
040 - 418260

POSTER

BAAS IN EIGEN BROEK



NVSH WERKGROEP JEUGDEMANCIPIATIE POSTBUS 132 5240 AC ROSMALEN

vierkleurendruk 42 x 60 cm
bestelnr.: 101 prijs: **1,-**

BUTTONS **1,-** vier verschillende teksten

- nr. 201; kinderlokker mag ik mee ?
- nr. 202: kinderseks vrij
- nr. 203: kind wat ben je lief
- nr. 204: jong geleerd, oud gedaan en seks dan ?

minimaal
5 stuks
bestellen

STIKKERS **1,- per set**

6 verschillende teksten, 12 stikers per vel. Rond 5 cm doorsnee. teksten:

vrij ook eens met je kind en heeft een kind geen recht op seks ?
en de teksten van de buttons 201 t/m 204, bestelnr: 401

INFOMAP **DE WET KENT GRENZEN DE LIEFDE NIET**

bestelnr. 501

EEN UITGAVE OVER PEDOFILIE
DOOR
DE LANDELIJKE WERKGROEP VAN
DE N.V.S.H.

prijs: **3,50**

RAPPORT **7.50**

LEEFTIJDGRENZEN IN DE ZEDELIIKHEIDSWETGEVING
bescherming of bedreiging ?
nvsh lwgj uitgave. nog beperkt verkrijgbaar
bestelnr: 601

PSVG folder **1,-**

nr. 4. PEDOFILIE
bestelnummer 701.

BOEKEN

bestelnummer 801. **SEKS IS MEER...** dan recht op en neer. uitgave: S.O.F. prijs: **7.50**
voorlichting voor jongeren met goede informatie over homofilie,
pedofilie etc. (winkelprijs 8.50)

bestelnummer 802. **VIES IS LEKKER** van Ivan Wolffers prijs: **13.50**
voorlichting voor jongere kinderen, leuk en goed geschreven.
(winkelprijs 15,=)

BESTELLEN

per giro

maak het verschuldigde bedrag over op
gironr 3300542 t.n.v. werkgroep jeugd-
emancipatie eindhoven. Vermeld duidelijk
aantal en bestelns. VERGEET DE VERZEND-
KOSTEN NIET.

per brief.

Vermeld duidelijk aantal en bestelns.
Geef ook je naam, adres, postcode en
bank-of gironummer op. Je ontvangt dan
met het bestelde een acceptgirokaart.
Dit kost wel 1,-- administratiekosten
extra.

verzendkosten

alle hierboven genoemde prijzen zijn exclusief verzend-
kosten. Hieronder een overzicht van de verzendkosten
per artikel.

art.nr	verz.kosten per	
101	3,-- 6,50	1 - 3 stuks 4 - 15 stuks
201 t/m 204	2,-- 3,-- 5,--	5 stuks 6 - 15 stuks 16 - 25 stuks
301 401 701	1,25 2,-- 3,--	1 ex. 2 en 3 ex. 4 - 8 ex.
801	5,-- 6,--	1 ex. 2 - 3 ex.
802	3,-- 5,-- 6,--	1 ex. 2 ex. 3 - 4 ex..

PLAK **PLEK**

VERDWAALD

KOMT EEN HANDELSREIZIGER 'S AVONDS LAAT BIJ EEN BOERDERIJ AAN. VRAAGT DE BOER OM EEN SLAAPPLAATS voor de nacht. Zegt de boer: "Dat kan wel, maar dan zul je bij m'n zoontje op de kamer moeten". Zegt de handelsreiziger: "Verrek, ben ik in de verkeerde mop terechtgekomen!"

kindercafé utrecht

NA NIJMEGEN HEEFT NU OOK UTRECHT ZIJN KINDERCAFÉ. Dit gaat uit van de afdeling van Kindervuist in de Domstad. Voorlopig elke zaterdagmiddag vanaf één uur, behalve in de schoolvakanties. Er worden geen alcohol- of koolzuurhoudende dranken geserveerd en het adres is: BM-kelder, Oudegracht 247 werf.



Kijk mama, zonder handen!

Ad

Sinds het begin van de vorige jaargang is Ad Dams uit Eindhoven onze vaste en belangeloze tekenaar. De trouwe lezers zijn zijn originaliteit in stijl en kijk op de dingen gaan herkennen en waarderen. Nu heeft hij ons laten weten dat hij de handen vol heeft aan opdrachten in het kader van de contraprestatieregeling, zodat hij zijn medewerking aan NIKS moet beëindigen. We hebben nog enkele van zijn pennevruchten in portefeuille, maar als we die geplaatst hebben is het echt helemaal op. Bedankt Ad, voor je bijdragen aan ons blad, en:

NIKS zoekt een nieuwe tekenaar

agenda

OA = Open Avond
Tenzij anders vermeld beginnen de bijeenkomsten om 20.00 uur en worden ze gehouden op adressen die in de adreslijst vermeld staan, bij die plaats.

april

- 9 LWGJ, RASA, Pauwstraat 13 A, Utrecht (19.45u.)
- 10 OA Utrecht
- 10 OA Zaandam
- 15 OA Amsterdam
- 17 OA Maastricht (19.30u.)
- 20 OA Nijmegen, Bloemersstraat 90
- 24 OA Deventer, Smedenstraat 98

mei

- 2 WOPJE, NVSH-pand Utrecht (11.00 u)
- 4 Spreekuur Groningen, Kraneweg 56
- 7 OA Rotterdam
- 8 OA Utrecht
- 8 OA Zaandam
- 8 Besloten avond Nijmegen (zie Plakplek)
- 9 NVSH-Verenigingsraad, Amershof, Snouckaertlaan 5, Amersfoort (10.30 u.)
- 13 OA Den Haag
- 14 LWGJ, RASA, Pauwstr.13A Utrecht (19.45 u.)
- 15 OA Maastricht (19.30 u)
- 16 Studieweekend LWGJ,
- 17 Jeugdherberg Elst (U), (zie pagina 3)
- 18 OA Nijmegen, Bloemerstr.
- 21 OA Amsterdam 90
- 29 OA Deventer, Smedenstraat 98

juni

- 1 Spreekuur Groningen, Kraneweg 56
- 4 OA Rotterdam
- 6 Sint-Juttemis-kamp
- 7 Komitee Kindervuist,
- 8 Paasheuvel, Vierhouten (onder voorbehoud)
- 10 OA Den Haag
- 12 OA Utrecht
- 12 OA Zaandam

Nijmegen besloten

Wanneer je pedofiele gevoelens hebt, is dat in onze samenleving niet zo eenvoudig. Voor mensen die deze gevoelens hebben en daar in een vertrouwde sfeer graag eens met anderen over willen praten, organiseert de NVSH-werkgroep pedofilie Nijmegen op 8 mei een besloten avond. Mensen die in de omgeving wonen en voor deze avond belangstelling hebben, kunnen zich schriftelijk aanmelden: postbus 6728, 6503 GE Nijmegen. Ook voor nadere informatie over de avond of over de werkgroep kunt u naar deze postbus schrijven.

*boos
of blij?*

*zin in
helpen?*

*nieuwe
lezer?*

postbus 6614
3002 ap
rotterdam

postbus 6614
3002 ap
rotterdam

postbus 6614
3002 ap
rotterdam